

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της την 25^η Ιουνίου 2020 με την εξής σύνθεση:
Μιχάλης Σειραδάκης Πρόεδρος, Χρυσάνθη Ζαράρη-Εισηγήτρια και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 18.05.2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΑΕΠΠ 604/19.05.2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «» (εφεξής προσφεύγων), που εδρεύει στην , όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά των Διασυνδεόμενων «.....» & , (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και

Του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» με διακριτικό τίτλο «.....», (εφεξής παρεμβαίνων), που εδρεύει στη επί της οδού αρ. ..., όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την προδικαστική ο προσφεύγων αιτείται την ακύρωση της Απόφασης Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής που ελήφθη στην 5^η τακτική Συνεδρίαση στις 30.04.2020, (Θέμα 131^ο), (ΑΔΑ:), κατά το τμήμα εκείνο με το οποίο, κατ' έγκριση του από 24.04.2020 Πρακτικού τεχνικής αξιολόγησης της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του διαγωνισμού, απορρίπτεται η προσφορά του ως τεχνικά μη αποδεκτή και, κατ' έγκριση του από 28.04.2020 Πρακτικού οικονομικής αξιολόγησης της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του διαγωνισμού, αποφασίζεται η κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού στον ήδη παρεμβαίνοντα καθώς και η συνέχιση του διαγωνισμού με την προσκόμιση δικαιολογητικών κατακύρωσης από τον ως άνω οικονομικό φορέα.

Με την παρέμβαση του ο παρεμβαίνων επιδιώκει τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης βάσει της οποίας κρίθηκε αποδεκτή η προσφορά του, ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος και απορρίφθηκε η προσφορά του προσφεύγοντος.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1.Επειδή με την με αριθμό Διακήρυξη, η αναθέτουσα αρχή προκήρυξε Διεθνή Ανοικτό Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό για την επιλογή αναδόχου παροχής υπηρεσιών εστίασης (Τραπεζοκόμοι), ήτοι υπηρεσιών προετοιμασίας γευμάτων (κωδικός CPV:) για τις ανάγκες των ασθενών ή/και του εφημερεύοντος προσωπικού των Διασυνδεδεμένων Νοσοκομείων, για δώδεκα (12) μήνες, προϋπολογισθείσας δαπάνης ύψους 308.064,52€, πλέον ΦΠΑ, ήτοι 382.000,00€ (συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24%), με δικαιώματα προαίρεσης 764.000,00€ συνολικά, με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά, βάσει τιμής.

2.Επειδή για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει καταβληθεί e-παράβολο, ύψους 3.080,65 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό, απόδειξη ηλεκτρονικής πληρωμής της της 15.05.2020 και εκτύπωση της ίδιας ημερομηνίας από την σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «δεσμευμένο» στο πεδίο κατάσταση). Εν προκειμένω, το καταθεθέν με την παρούσα δεσμευμένο παράβολο περιλαμβάνει και τα δικαιώματα προαίρεσης, ωστόσο, δοθείσας ης υφιστάμενης για το ζήτημα νομολογίας, (βλ. σκ. 5 ΔΕΦΑΘ 451/2018, ΕΑ ΣΤΕ 10/2017, 187/2017, ΔΕΦΚομ Ν4/2018, Ν58/2018 ΔΕφΘεσς Ν85/2018, Ν141/2018), κατά την οποία, παραδεκτά ο υπολογισμός για την εξεύρεση του ορθού παραβόλου γίνεται λαμβάνοντας υπ'όψιν μόνον τον προϋπολογισμό της σύμβασης στην ανάθεση της οποίας κατατείνει η διαγωνιστική διαδικασία και όχι στον

προϋπολογισμό της προαίρεσης που επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής, καθώς είναι αβέβαιο εάν και για ποιο χρονικό διάστημα εντός του ανώτατου προβλεπόμενου από τη διακήρυξη χρονικού ορίου θα ασκηθεί το δικαίωμα αυτό και λαμβανομένου υπόψη ότι εν προκειμένω, πράγματι παραμένει αβέβαιο το εάν και μέχρι ποίου ύψους θα ασκηθούν τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη δικαιώματα προαίρεσης, το πλεονάζον ποσό παραβόλου που αντιστοιχεί στο ποσό προϋπολογισμού των δικαιωμάτων προαίρεσης, θα πρέπει να επιστραφεί στην προσφεύγουσα ακόμη και στην περίπτωση απόρριψης της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής. Εν προκειμένω, το αναλογούν παράβολο σύμφωνα με τα ανωτέρω ανέρχεται σε 1.540,32€.

3.Επειδή, περίληψη της διακήρυξης απεστάλη προς δημοσίευση στο Συμπλήρωμα της ΕΕΕΕ στις 24.12.2019, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, το πλήρες κείμενο της διακήρυξης καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ), καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ, όπου έλαβε αύξοντα αριθμό

4.Επειδή, η υπό στοιχείο 1 της παρούσας διαγωνιστική διαδικασία που προκήρυξε η αναθέτουσα αρχή ως εκ του αντικειμένου της, της προϋπολογισθείσας αξίας και του χρόνου εκκίνησης της, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016, σύμφωνα με το άρθ. 345 του ν. 4412/2016.

5.Επειδή η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα καθόσον κατατέθηκε την 18.05.2020 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους προσφέροντες μέσω της «επικοινωνίας» του ΕΣΗΔΗΣ στις 07.05.2020, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ από τον προσφεύγοντα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 361 και τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016 και την παρ. 1 εδ. α) του άρθρου 4, και την παρ. 2 του άρθ. 8 του ΠΔ 39/2017.

6. Επειδή, με την με αρ. 751/19.05.2020 Πράξη του Προέδρου του 7^{ου} Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης και κλήθηκε η

αναθέτουσα αρχή να υποβάλει τις απόψεις της επί του αιτήματος λήψης προσωρινών μέτρων και επί της υπό εξέταση προσφυγής αντίστοιχα.

7. Επειδή, ο προσφεύγων θεμελιώνει προδήλως έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής ως προς το μέρος που αφορά στην απόρριψη της προσφοράς του. Επομένως, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή ασκείται με προφανές έννομο συμφέρον.

8. Επειδή, στις 20.05.2020 η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής προς όλους τους συμμετέχοντες, ήτοι σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο μέσω της «επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 α του ΠΔ 39/2017.

9. Επειδή, ο παρεμβαίνων άσκησε την από 29.05.2020 παρέμβαση του, ήτοι εμπροθέσμως, δοθείσας της κοινοποίησης της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής στις 20.05.2020 ο οποίος με προφανές έννομο συμφέρον επιδιώκει τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης καθόσον η προσφορά του κρίθηκε αποδεκτή και ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος.

10. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή απέστειλε στις 02.06.2020, τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής.

11. Επειδή, ο προσφεύγων κατέθεσε το από 16.06.2020 Υπόμνημα του, νομίμως, κατά τις διατάξεις του άρθρου 365 παρ. 1 ν.4412/2016, ως ισχύει.

12. Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω, νομίμως και καταρχήν παραδεκτώς φέρεται ενώπιον του 7ου Κλιμακίου της ΑΕΠΠ η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή και η ασκηθείσα παρέμβαση.

13. Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία υπέβαλαν προσφορές τέσσερις οικονομικοί φορείς μεταξύ των οποίων ο προσφεύγων και ο παρεμβαίνων. Ειδικότερα, με την προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής εγκρίθηκαν τα Πρακτικά της Επιτροπής διενέργειας και Αξιολόγησης με ημερομηνία: 06.02.2020 περί διενέργειας και ηλεκτρονικής αποσφράγισης, 24.04.2020 περί τεχνικής αξιολόγησης και 28.04.2020 περί οικονομικής αξιολόγησης, όπου, μεταξύ άλλων: α) απορρίφθηκε η προσφορά του προσφεύγοντος ως τεχνικά μη αποδεκτή διότι αναφορικά με την απαίτηση: **«B 2) Κατάθεση σχετικών**

εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της Κατέθεσε βεβαίωση δήλωσης εγκατάστασης εσωτερικού και όχι αποδεικτικό», και με την απαίτηση «B 5) Πιστοποιητικά και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης. Κατέθεσε Πιστοποιητικό αντί Βεβαίωσης που είναι το ορθό όπως προκύπτει τόσο από τις Βεβαιώσεις των άλλων συμμετεχόντων αλλά και από το site της η οποία στην λίστα των Πιστοποιητικών που χορηγεί δεν περιλαμβάνει το ISO 26000:2010» και β) ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος ο ήδη παρεμβαίνων.

14. Επειδή ο προσφεύγων κατόπιν αναλυτικής παράθεσης των προϋποθέσεων παραδεκτού της υπό εξέτασης προσφυγής τεκμηρίωσης ισχυρίζεται ότι: «Α. Εισαγωγικά – Σχετικά με τους λόγους απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας εταιρίας μας ως τεχνικά μη αποδεκτής.2.4.3.2. Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο "Απαιτήσεις-Τεχνικές Προδιαγραφές" του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν το τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν. Θα συμπληρωθούν και τα εξής αρχεία (επιπλέον αυτών που παράγονται από το ΕΣΗΔΗΣ): 1. Τεχνική προσφορά από εταιρεία : Ελεύθερα διαμορφωμένη από την εταιρεία. 2. Φύλλο Συμμόρφωσης : Σύμφωνα με το συνημμένο έγγραφο στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού Η Επιτροπή διενέργειας μπορεί να ζητήσει διευκρινήσεις και οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να ανταποκριθούν εντός τριών εργάσιμων ημερών από την επομένη του σχετικού μηνύματος που θα λάβουν μέσω ΕΣΗΔΗΣ.». 14. Στο δε Παράρτημα Ι περί των Τεχνικών προδιαγραφών του παρόντος ηλεκτρονικού διαγωνισμού εστίασης και συγκεκριμένα στο μέρος Β' αυτού περί των στοιχείων φερεγγυότητας των υποψηφίων οικονομικών φορέων, όπου τυποποιούνται τα στοιχεία και δικαιολογητικά εκείνα προς απόδειξη της φερεγγυότητας, επαγγελματικής αξιοπιστίας, οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, καθώς και των

τεχνικών δυνατοτήτων των συμμετεχόντων στο διαγωνισμό οικονομικών φορέων, προβλέπονται τα ακόλουθα: «Οι συμμετέχουσες εταιρείες θα πρέπει να καταθέσουν (στο φάκελο των δικαιολογητικών της τεχνικής προσφοράς) τα παρακάτω έγγραφα, προκειμένου να διαπιστωθεί η φερεγγυότητα τους, η επαγγελματική αξιοπιστία τους, η οικονομική και η χρηματοοικονομική επάρκεια τους και οι τεχνικές δυνατότητες τους: ...2) Κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της 5) Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης.». 15. Προς τούτο, ήτοι προς απόδειξη των ανωτέρω απαιτήσεων στοιχείων 2 και 5 του μέρους Β΄, Παραρτήματος Ι της διακήρυξης, που κατά την προσβαλλόμενη απόφαση φέρεται ως αποκλίνουσα η προσφορά της εταιρίας μας, υποβάλλαμε τις **“Βεβαιώσεις Μεταβολής εργασιών μη φυσικού προσώπου – Βεβαίωση εγκαταστάσεων εξωτερικού” Δ.Ο.Υ. με αρ. &/21.01.2020**, (Σχετικό 2) και το σύνολο των απαιτούμενων ως άνω Πιστοποιητικών ISO αντίστοιχα, (Σχετικό 3), συμπεριλαμβανομένου του ISO 26000:2010: “Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη” με πεδίο την εκμετάλλευση κυλικείων, εστιατορίων, catering, υπηρεσίες εστίασης, με ισχύ από 7.08.2019 έως 6.08.2020, που μας έχει χορηγηθεί από το διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης Δια της μεν Βεβαίωσης Δ.Ο.Υ. και συγκεκριμένα της με αρ./21.01.2020, (βλ. Σχετικό 2) αποδεικνύεται η εκ μέρους της εταιρίας μας πλήρωση της απαίτησης B2, ήτοι βεβαιώνεται, πιστοποιείται και αποδεικνύεται ότι διαθέτουμε υποκατάστημα στην περιοχή της, σύμφωνα ακριβώς με την ως άνω απαίτηση της διακήρυξης. Η δε προσκόμιση του εν ισχύ Πιστοποιητικού ISO 26000:2010, (βλ. Σχετικό 3) αποδεικνύει αυτή καθαυτή την απαίτηση εφοδιασμού της εταιρίας μας δια της εν λόγω πιστοποίησης, χορηγηθείσας από διαπιστευμένο φορέα, ως είναι ο, σύμφωνα με την απαίτηση όρου B5.

(i) Ως προς την απαίτηση υπ’ αρ. 2 Μέρους Β΄, Παραρτήματος Ι της διακήρυξης. 16. Η αναθέτουσα αρχή, κατ’ αποδοχή της σχετικής εισήγησης τεχνικής αξιολόγησης της αρμόδιας Επιτροπής του παρόντος διαγωνισμού,

απέρριψε την τεχνική προσφορά της εταιρίας μας λόγω υποτιθέμενης απόκλισης από την ανωτέρω απαίτηση, αιτιολογώντας σχετικά ότι η πλημμέλεια έγκειται στην κατάθεση εκ μέρους της εταιρίας μας της Βεβαίωσης εκ της Δ.Ο.Υ. και όχι «αποδεικτικού». Ωστόσο, σε κανένα σημείο δε διευκρινίζεται ποιο είναι το επίμαχο εκείνο «αποδεικτικό», που φέρεται συμμορφούμενο προς την οικεία απαίτηση. Σύμφωνα με το ίδιο το γράμμα του σχετικού όρου της διακήρυξης, τυχόν εγκατάσταση/υποκατάστημα στην περιοχή της αποδεικνύεται δια «σχετικού εγγράφου εκ της Δ.Ο.Υ.» που αποδεικνύει τούτο. Εξ όσων, δε, γνωρίζουμε, δεν υφίσταται ουδέν άλλο «αποδεικτικό» έγγραφο χορηγηθέν εκ της Δ.Ο.Υ., που να αποδεικνύει το ανωτέρω, πέραν της υποβληθείσας δια της προσφοράς μας Βεβαίωσης, εκδιδόμενη άλλωστε επίκαιρα. Σε κάθε, δε, περίπτωση, ουδέν διευκρινίζεται σχετικά, δια της προσβαλλόμενης απόφασης της αναθέτουσας αρχής, ενώ ούτε δια των εγγράφων της υπό ανάθεση σύμβασης υφίστατο ιδιαίτερη πρόβλεψη περί της φύσης και των χαρακτηριστικών εκείνων του επίμαχου «αποδεικτικού» που φέρεται ως πληρούν την οικεία απαίτηση της διακήρυξης. Προκύπτει, λοιπόν, εύλογα και αβίαστα ότι η αναθέτουσα αρχή του «» δια της προσβαλλόμενης απόφασής της **εφηύρε το πρώτον** σχετική απαίτηση, παραλλάσσοντας το περιεχόμενο αυτής, επί σκοπώ απόρριψης της τεχνικής μας προσφοράς.

(ii) Ως προς την απαίτηση υπ' αρ. 5 Μέρους Β', Παραρτήματος Ι της διακήρυξης. 17. Περαιτέρω, η έτερη αποδιδόμενη στην τεχνική προσφορά της εταιρίας μας πλημμέλεια συνεχεται, ως προαναφέρθηκε, προς την απαίτηση υπ' αρ. 5 δια της οποίας καθορίζονται τα Πιστοποιητικά ISO, που οφείλουν να υποβληθούν από τους υποψηφίους δια της τεχνικής προσφοράς. Σύμφωνα με την εισήγηση της αρμόδιας Επιτροπής, που επικυρώθηκε δια της προσβαλλόμενης, η υποτιθέμενη πλημμέλεια συνίσταται στην κατάθεση Πιστοποιητικού ISO «αντί Βεβαίωσης που είναι το ορθό όπως προκύπτει τόσο από τις Βεβαιώσεις των άλλων συμμετεχόντων αλλά και από το site η οποία στην λίστα των Πιστοποιητικών που χορηγεί δεν περιλαμβάνει το ISO 26000:2010». Η σχετική διαπίστωση της αρμόδιας Επιτροπής αντίκειται κατ' αρχήν στο ίδιο το γράμμα της διακήρυξης, η διατύπωση της οποίας είναι ρητή και αδιάσπικτη, ζητώντας την προσκόμιση Πιστοποιητικών ISO και στην περίπτωση έλλειψης αυτών, άλλων ισοδυνάμων. Η δε σύγκριση προς τα

προσκομισθέντα δια των τεχνικών προσφορών έτερων συμμετεχόντων ουδέν συνιστά κριτήριο αξιολόγησης περί της νομιμότητας και πληρότητας της τεχνικής προσφοράς, ουδέ μέσο ερμηνείας της οικείας διακήρυξης. Η προσφεύγουσα εταιρία μας, για τη συμμετοχή της στον παρόντα διαγωνισμό και σύμφωνα προς την επίμαχη εν λόγω απαίτηση, προσκόμισε μεταξύ άλλων, ως προαναφέρθηκε, το Πιστοποιητικό ISO 26000:2010, (βλ. Σχετικό 3), το οποίο μας έχει χορηγηθεί από το διαπιστευμένο φορέα, ύστερα από επιθεωρήσεις και τους απαιτούμενους ετήσιους ελέγχους, δυνάμει των οποίων η εταιρία μας έχει πιστοποιηθεί ως προς την τήρηση των κατευθυντήριων οδηγιών του ανωτέρω προτύπου, για την έκφραση και παρακολούθηση της Κοινωνικής Ευθύνης ενός Οργανισμού. Ακριβώς για το λόγο ότι το εν λόγω πρότυπο παρέχει κατευθυντήριες οδηγίες και όχι απαιτήσεις, δε δύναται όπως διαπιστευθεί (<https://www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html>), όμως δύναται να πιστοποιηθεί η τήρησή του από ορισμένο νομικό πρόσωπο. Η δε έκδοση προς τούτο πιστοποιητικού ή βεβαίωσης εναπόκειται στη διαδικασία που ακολουθεί ο εκάστοτε διαπιστευμένος φορέας, είναι δε εντελώς τυπικό, αφού αμφότερα ταυτίζονται στην ουσία και το περιεχόμενό τους αφής στιγμής, βεβαιώνουν, πιστοποιούν την τήρηση του εν λόγω προτύπου. Η δε μνεία της αναθέτουσας αρχής περί του ότι το επίμαχο πιστοποιητικό δεν περιλαμβάνεται σε εκείνα για τα οποία έχει διαπιστευθεί ο φορέας, αποδεικνύει, δε, την άγνοια της αναθέτουσας περί των διαδικασιών που ακολουθούνται ως προς το εν λόγω πιστοποιητικό. 18. Ο διαπιστευμένος φορέας πιστοποίησης, ο οποίος έχει χορηγήσει το κατατεθέν εκ μέρους της εταιρίας μας, επίμαχο πιστοποιητικό ISO, ως δια του επικεφαλής επιθεωρητή του βεβαιώνει ότι «Η έννοια της έκδοσης Πιστοποιητικού και όχι Βεβαίωσης αναφέρεται στην τηρούμενη από τον Φορέα μας διαδικασία, η οποία είναι πανομοιότυπη των υπολοίπων πιστοποιήσεων για λόγους αξιοπιστίας της διαδικασίας. Συνεπώς, στην περίπτωση του προτύπου αυτού, η λέξη «Πιστοποιητικό» είναι ταυτόσημη με αυτήν της «Βεβαίωσης, ήτοι επιβεβαιώνει ότι η λεκτική διαφοροποίηση είναι εντελώς τυπική, (Σχετικό 4). Περαιτέρω, δια της προαναφερόμενης από 14.05.2020 Βεβαίωσης, ο φορέας επισημαίνει το εσφαλμένο της αιτίας της αναθέτουσας αρχής του νοσοκομείου «ότι το συγκεκριμένο πρότυπο ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ στην λίστα των χορηγούμενων από τον φορέα πιστοποιητικών», επισημαίνοντας παράλληλα

ότι το νοσοκομείο ουδέν προέβη σε οιαδήποτε επικοινωνία με το φορέα προς εξακρίβωση της ακρίβειας των διαλαμβανομένων με το προσκομιζόμενο με την τεχνική προσφορά μας πιστοποιητικό. Σε κάθε περίπτωση, προς επίρρωση του κατατεθέντος με την τεχνική προσφορά της εταιρίας μας Πιστοποιητικού, δια της προαναφερόμενης από 14.05.2020 Βεβαίωσης, βεβαιώνεται ότι «η εταιρεία «.....» με έδρα: -.....,,-, εφαρμόζει Σύστημα Διαχείρισης που καλύπτει τις κατευθυντήριες οδηγίες του Προτύπου: ISO 26000:2010».

B. Απόκλιση από τα αδιαστίκτως ορισμένα με την υπ' αρ. Διακήρυξη – Η αναθέτουσα αρχή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ευθέως παραβιάζει όσα δεσμευτικά έχει θέσει δια της κανονιστικής πράξης του παρόντος ηλεκτρονικού διαγωνισμού. 19. Όπως παγίως γίνεται δεκτό από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει το σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Σύμφωνα δε με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους διαγωνισμούς, όλες οι διατάξεις της διακήρυξης καθιερώνουν ουσιώδεις όρους με εξαίρεση εκείνες για τις οποίες προκύπτει το αντίθετο από ρητή διάταξη νόμου ή της διακήρυξης. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του διαγωνισμού (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Συγκεκριμένα, δε, οι τεχνικές προδιαγραφές που εισάγονται δια της διακήρυξης (άρθρο 54 ν. 4412/2016 & άρθρο 42 Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), κατά πάγια νομολογία ήδη και κατά το προϋσχύον νομοθετικό πλαίσιο [ΔΕφΑΘ (ΑΝΑΣΤ) 98/2015, 95/2015, 545/2014, 350/2013, 24/2013, ΔΕφΠΕΙΡ (ΑΝΑΣΤ) 31/2013, ΣτΕ 409/2009,

ΔΕΦΑΘ (ΑΚΥΡ) 1083/2014, 446/2015, ΔΕΦΘΕΣΣ 209/2015], συνιστούν ουσιώδεις και अपαραβάτους όρους της διακήρυξης, (βλ. ΔΕΦΑΘ 2511/2019, σκ. 7), η δε απόκλιση από αυτούς επιφέρει την κατά δέσμια αρμοδιότητα της αναθέτουσας αρχής και άνευ ετέρου απόρριψη της αποκλίνουσας προσφοράς, (βλ. επίσης σκ. 20 της Απόφασης ΑΕΠΠ 956/2018). 20. Περαιτέρω, οι αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και του υγιούς και αποτελεσματικού ανταγωνισμού, οι οποίες διέπουν τις διαδικασίες σύναψης των δημοσίων συμβάσεων, είτε διέπονται από το εθνικό δίκαιο είτε από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλουν σαφή και ακριβή μνεία στη διακήρυξη των απαιτούμενων, προς συμμετοχή στους διαγωνισμούς, προσόντων και των υποβλητέων, κατά την κατάθεση της προσφοράς, δικαιολογητικών και λοιπών στοιχείων. Συνεπώς, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υποβάλουν μόνον τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς και ειδικώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία για την απόδειξη ιδιοτήτων ή γεγονότων κρίσιμων για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, η δε αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας, δεν δύναται να προβεί σε αποκλεισμό διαγωνιζομένου από τη διαγωνιστική διαδικασία, λόγω μη προσκομίσεως διαφορετικών ή και επί πλέον από τα προβλεπόμενα δικαιολογητικών συμμετοχής (βλ. ΕΑ 382/2015 5μ., 53, 19/2011, πρβλ. ΣτΕ 3703/2010, 1329, 1616, 1619/2008), (εκ της σκ. 9, ΣτΕ 2723/2018, βλ. επίσης σκ. 10 της Απόφασης ΑΕΠΠ 96/2018). 21. Ως προκύπτει από την ίδια την ελλιπή και προδήλως πλημμελή αιτιολογία που φέρει η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής του «», η τελευταία ξεκάθαρα αποκλίνει από τα απαιτούμενα και ρητώς και σαφώς καθοριζόμενα εκ της διακήρυξης. Αναφερόμενη η αναθέτουσα αρχή στην υποχρέωση κατάθεσης, αφενός μεν υποτιθέμενου «αποδεικτικού» εκ της Δ.Ο.Υ. προς απόδειξη της απαίτησης υπ' αρ. Β2 Παραρτήματος Ι, δίχως μάλιστα να προσδιορίζει το εν λόγω αποδεικτικό, αφετέρου δε υποτιθέμενης Βεβαίωσης σε αντικατάσταση του προσκομισθέντος από την εταιρία μας Πιστοποιητικού ISO, που αποδεικνύεται ότι έχουμε νομίμως εφοδιαστεί, στην πραγματικότητα, παραλλάσει τις σχετικές απαιτήσεις και όρους της διακήρυξης. Σε κανένα σημείο της διακήρυξης, ως προς τον υπ' αρ. Β2 όρο, δε γίνεται αναφορά σε «αποδεικτικό», αλλά σε «σχετικό έγγραφο» από τη Δ.Ο.Υ. με το οποίο θα αποδεικνύεται η διατήρηση έδρας ή εγκατάστασης του

υποψηφίου στην περιοχή της Το επίμαχο απαιτούμενο έγγραφο, είτε αυτό ονομαστεί «αποδεικτικό» είτε «σχετικό έγγραφο» καλείται να επιτελέσει τον αυτό σκοπό, ήτοι να αποδείξει εάν πράγματι ο υποψήφιος ανάδοχος διαθέτει έδρα ή εγκατάσταση στην περιοχή της Παράλληλα, σε κανένα σημείο της διακήρυξης, ως προς τον υπ' αρ. Β5 όρο, δε γίνεται αναφορά σε Βεβαίωση, αλλά σε Πιστοποιητικό. Επιπλέον, μάλιστα, συγκεκριμένα ως προς το Πρότυπο 26000 είναι γνωστό ότι δεν υφίσταται διαπίστευση, καθότι αφορά σε οδηγίες και όχι στην τήρηση απαιτήσεων, ενώ το γεγονός ότι οι εκάστοτε διαπιστευμένοι φορείς πιστοποίησης ακολουθούν διαφορετικές διαδικασίες, χορηγώντας είτε βεβαίωση είτε πιστοποιητικό, προς πιστοποίηση τήρησης του εν λόγω προτύπου, σαφώς και δεν καθιστά ορισμένη προσφορά αποκλίνουσα και απορριπτέα επί τη βάση αυτού, καθόσον το ζητούμενο συνίσταται στην απόδειξη τήρησης των κατευθυντήριων οδηγιών του εν λόγω προτύπου σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη. 22. Συνάγεται, λοιπόν, ότι η αναθέτουσα αρχή του νοσοκομείου στην πραγματικότητα «επινόησε» νέες απαιτήσεις, προς το σκοπώ απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας και αποκλεισμού μας από τη συνέχιση του διαγωνισμού. Ήτοι η παρερμηνεία που προκύπτει να έχει χωρήσει είναι τόσο προφανής που δεν καταλείπει κανένα περιθώριο για τη μη συναγωγή υπονοιών αυθαιρεσίας και αιφνιδιασμού. Είναι ξεκάθαρο και δη αποδεικνύεται από τα ίδια τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς που υπέβαλλε η εταιρία μας για τη συμμετοχή της στον παρόντα ηλεκτρονικό διαγωνισμό, ότι η τεχνική μας προσφορά ακολουθεί απαρέγκλιτα τις θεσπιζόμενες με τη διακήρυξη απαιτήσεις, ενώ το ίδιο το κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης του παρόντος διαγωνισμού ουδέν προβλέπει τις απαιτήσεις-πλημμέλειες που προσάπτονται δια της προσβαλλόμενης εκ της αναθέτουσας αρχής, οδηγώντας μη νόμιμα, αβάσιμα και όλως αυθαίρετα στον αποκλεισμό από τη συνέχιση του διαγωνισμού. Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι η αναθέτουσα αρχή του «» προέβη σε εκ των υστέρων τροποποίηση των επίμαχων όρων της διακήρυξης, δια της ερμηνείας τους με τέτοιον τρόπο, κατ' απόκλιση από το ίδιο το γράμμα αυτής (της διακήρυξης), ώστε να οδηγηθεί στο συμπέρασμα περί της συνδρομής πλημμέλειας και στην απόρριψη της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας, ως αποκλίνουσας από τους "τροποποιηθέντες" κατά χρόνο τεχνικής αξιολόγησης προσφορών, όρους της διακήρυξης. Γ. Μη νόμιμη η

ούτως ή άλλως ελλιπής και ασαφής αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης απόρριψης τεχνικής μας προσφοράς – Παραβίαση αρχής διαφάνειας & ασφάλειας δικαίου – Παραβίαση της υποχρέωσης που απορρέει εκ της παρ. 5 άρθρου 102 ν. 4412/2016. 23. Ενόψει έκδοσης δυσμενών για τους διαγωνιζόμενους πράξεων, η στάση της Διοίκησης υπαγορεύεται από την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να μην αφήνει τις αποφάσεις της εκτεθειμένες σε υπόνοιες αυθαιρεσίας και αιφνιδιασμού σε βάρος των διαγωνιζομένων. Προς τούτο, οι αποφάσεις της αναθέτουσας αρχής πρέπει να είναι πλήρως και ειδικά αιτιολογημένες. Επομένως, η αιτιολογία πρέπει να είναι πλήρης, σαφής και ειδική, υπό την έννοια ότι πρέπει να εκτίθενται με πληρότητα και σαφήνεια τα πραγματικά περιστατικά και οι νομικοί λόγοι που οδήγησαν την αναθέτουσα αρχή στη συγκεκριμένη απόφαση, καθώς επίσης και οι σκέψεις με βάση τις οποίες το διοικητικό όργανο προέβη στην έκδοση της οικείας πράξης. Από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της αναθέτουσας αρχής, κατά τρόπο ώστε αφενός να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, για να μπορούν να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και να επαληθεύσουν αν η απόφαση είναι βάσιμη, και αφετέρου στον εθνικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητάς του. Μία τέτοια επιταγή βρίσκεται σε απόλυτη εναρμόνιση με τη θεμελιώδη αρχή της διαφάνειας που διέπει το δίκαιο δημοσίων συμβάσεων και απορρέει και από το άρθρο 41 παρ. 2 στοιχ. α' ΧΘΔΕΕ, το οποίο εγγυάται το δικαίωμα χρηστής διοίκησης που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων ως πτυχή του δικαιώματος άμυνας και την εν λόγω υποχρέωση της διοίκησης, [βλ. ΔΕΕ απόφαση της 22 Νοεμβρίου 2012, υπόθεση C-277/11, M.M. v. Minister for Justice, Equality and Law Reform Ireland, σκέψεις 83 επ., Ε. Πρεβεδούρου, Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης στη νομολογία των Δικαστηρίων της Ένωσης (Σκέψεις με αφορμή την απόφαση ΔΕΕ της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, C-383/13 PPU, M.G. και N.R.), ΘΠΔΔ 2013, σ. 918 επ. (σ. 919 και 924)]. 24. Μία από τις βασικές αρχές σε εθνικό αλλά και πανευρωπαϊκό επίπεδο, είναι η αρχή της ασφάλειας δικαίου ή νομικής ασφάλειας, (βλ. Προτάσεις Γενικού Εισαγγελέα Damaso Ruiz-Jarabo Colomer της 16ης Μαρτίου 2006 στην ΔΕΚ της 19.9.2006, C-392/04 C-422/04, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις i-21 Germany GmbH και Arcor AG & Co.KG, σημ. 71 και 72, που αναφέρει χαρακτηριστικά

«ότι το δίκαιο απεχθάνεται την αναρχία και, για τον λόγο αυτό, έχει εξοπλιστεί προκειμένου να αντιμετωπίσει την κύρια αιτία της: την αστάθεια. Μεταξύ αυτών των όπλων τα οποία διαθέτει, η ασφάλεια δικαίου έχει ιδιαίτερη σημασία δεδομένου ότι μέσω αυτής εκφράζεται η έννοια του «απρόσβλητου χαρακτήρα», οι διοικητικές αποφάσεις καθίστανται απρόσβλητες κατά τη λήξη των προθεσμιών που προβλέπονται για την προσβολή τους ή άπαξ επικυρωθούν μετά την εξάντληση όλων των ένδικων βοηθημάτων», πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 602/2003, 2176-77/2004, ΣτΕ 2923/2006, 889/2005). Ειδικότερη εφαρμογή της ανωτέρω αρχής συνιστά και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που μαζί με την απονομή εξατομικευμένης δικαιοσύνης αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της αρχής του κράτους δικαίου. Στο πεδίο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, εμφανίζεται με την έννοια ότι σε περίπτωση που οι αναθέτουσες αρχές έχουν υιοθετήσει την πρακτική να θεωρούν μια παράλειψη ως ασήμαντη και επουσιώδη, αυτές δεν δύνανται μεταγενέστερα να μεταβάλλουν άποψη και να θεωρήσουν ότι το εν λόγω σφάλμα είναι ουσιώδες και συνιστά λόγο αποκλεισμού από μια διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, (βλ. Δ.Γ. Ράικο σε Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, εκδ. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, σελ. 186 επ.). 25. Περαιτέρω, οι θεμελιώδεις και εφαρμοστέες στο σύνολο των διαδικασιών δημόσιων διαγωνισμών, αρχές της τυπικότητας, (βλ. ΣτΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 21 228/2013, 111/2006, 597/2007 κ. ά.), (σκ. 29 Απόφασης ΑΕΠΠ 188/2019), νομιμότητας και διαφάνειας επιβάλλουν τη δεσμευτικότητα των όρων που εισάγονται με τη Διακήρυξη, η οποία και καταλαμβάνει και αφορά τόσο τους υποψηφίους αναδόχους, όσο και την αναθέτουσα αρχή, (βλ. Δ. Ράικο, Η αρχή της τυπικότητας στους δημόσιους διαγωνισμούς, σε: Δίκαιο δημοσίων συμβάσεων, 3η έκδ., 2019, σελ. 193-194, Sakkoulas-Online.gr). Η διακήρυξη συνιστά το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τον εκάστοτε δημόσιο διαγωνισμό και ως εκ τούτου, οι όροι της δεν επιτρέπεται να τροποποιηθούν μετά τη διενέργειά του, ενώ τυχόν απόκλιση ορισμένης προσφοράς εξ αυτών επιφέρει την απόρριψη του διαγωνιζομένου, (σκ. 31-32 Απόφασης ΑΕΠΠ 453/2020). Συναφώς, σύμφωνα με την αρχή της διαφάνειας, όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή

Υποχρεώσεων, κατά τρόπο ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ). Τυχόν, δε, ασάφειες ή και πλημμέλειες των εγγράφων της σύμβασης και της Διακήρυξης δε δύνανται παγίως να εφαρμόζονται σε βάρος διαγωνιζομένου, οδηγώντας σε απόρριψη της προσφοράς αυτού, (ΕΑ ΣτΕ 327/2018, 22/2017, σκ. 8, πρβλ. ΣτΕ 1725/2010, ΕΑ 82/2016, 425/2011), (εκ της σκ. 47 Απόφασης ΑΕΠΠ 453/2020). Έχει, δε, συναφώς κριθεί ότι τυχόν ασάφειες ή πλημμέλειες των εγγράφων της σύμβασης δε μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών και θα πρέπει να παρέχεται και σε αυτούς, οι οποίοι βλάπτονται από την ασάφεια ή την πλημμέλεια αυτή, η δυνατότητα να συμπληρώσουν την τυχόν ελαττωματική, προσφορά τους (Ε.Α. ΣτΕ 423/2011, 424/2011, 425/2011). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγραφών της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται σε βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970, Αρμ. 1970, σελ. 1111, Εφ.Θεσ. 501/87, ΕΔημ.Εργ. 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, έκδοση θ', Σάκκουλας, σελ. 776).

26. Στην προκειμένη περίπτωση, ως διαλαμβάνουμε ανωτέρω, η αναθέτουσα αρχή του «ΑΧΕΠΑ», ανεπίτρεπτα προέβη σε παρερμηνεία των όρων και των προϋποθέσεων της διακήρυξης που η ίδια έχει θεσπίσει δια της εκ των υστέρων, κατά το χρόνο τεχνικής αξιολόγησης προσφορών, τροποποίησης αυτών, τροφοδοτώντας με τον τρόπο αυτό υπόνοιες 22 αυθαιρεσίας και αιφνιδιασμού εις βάρος της νόμιμης, παραδεκτής και πλήρως συμμορφούμενης με τους όρους και τις προδιαγραφές της οικείας υπ' αρ. 47/2019 διακήρυξης, τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας. Η δε διατύπωση της προσβαλλόμενης, η οποία παρίσταται ως αιτιολογία της απόρριψης της τεχνικής προσφοράς μας ουδόλως εκτίθεται με σαφήνεια και πληρότητα, αλλά αντίθετα είναι παντελώς ελλιπής, ασαφής, ενώ παράλληλα, ουδόλως στοιχεί προς τα καθοριζόμενα δια της διακήρυξης. Ειδικότερα, ως προδήλως από τη

φερόμενη αιτιολογία προκύπτει, οι υποτιθέμενες αποκλίσεις-πλημμέλειες της τεχνικής προσφοράς μας βρήκαν έρεισμα σε απαιτήσεις όρων της διακήρυξης, οι οποίοι «εισήχθησαν» το πρώτον κατά το χρόνο τεχνικής αξιολόγησης προσφορών από την Επιτροπή διαγωνισμού, κατόπιν τροποποίησης και παρερμηνείας των ήδη υφιστάμενων απαιτήσεων μέρους Β', Παραρτήματος Ι της οικείας διακήρυξης. Η αναθέτουσα αρχή του «.....», παραλλάσσοντας τις σχετικές απαιτήσεις της διακήρυξης και «επινοώντας» δικαιολογητικά που όφειλαν να προσκομιστούν, κατ' απόκλιση προς τα ρητώς και σαφώς οριζόμενα δια των εγγράφων της σύμβασης, προέβη σε ανεπίτρεπτη εκ των υστέρων τροποποίηση αυτής, καταλήγοντας στην ίδρυση νέων λόγων αποκλεισμού που φέρονται να συνδράμουν στο πρόσωπο της προσφεύγουσας εταιρίας μας, όπως καταχρηστικά, αυθαίρετα και μη νόμιμα σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρίας μας. Ως εκ τούτου, αποδεικνύεται ότι δια της προσβαλλόμενης εχώρησε παράβαση των θεμελιωδών αρχών της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης, της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που οφείλουν πάγια όπως διέπουν το δίκαιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και το σύνολο των διαγωνιστικών διαδικασιών. 27. Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 102 ν. 4412/2016, που αφορά στη διαδικασία αναζήτησης διευκρινίσεων που δύναται ή/και υποχρεούται κατά περιπτώσεις όπως εφαρμόσει η αναθέτουσα αρχή (Βλ. και όρο 3.1.1. της οικείας διακήρυξης περί της ηλεκτρονικής αποσφράγισης προσφορών, σύμφωνα με τον οποίο «Η Αναθέτουσα Αρχή μπορεί να καλέσει τους οικονομικούς φορείς να συμπληρώσουν ή να διευκρινίσουν τα έγγραφα ή δικαιολογητικά που έχουν υποβληθεί, ή να διευκρινίσουν το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς τους, σύμφωνα με το άρθρο 102 του ν. 4412/2016) (παρατίθεται το άρθρο 102 ν.4412/2016). 28. Από τα προβλεπόμενα δια των προαναφερόμενων διατάξεων άρθρου 102 ν. 4412/2016 συνάγεται ότι οι διευκρινίσεις αφορούν μόνο ασάφειες, επουσιώδεις πλημμέλειες ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα που επιδέχονται διόρθωση ή συμπλήρωση. Παράλληλα, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής όπως αναζητήσει διευκρινίσεις αφορά νομίμως, καταρχήν, υποβληθέντα δικαιολογητικά και όχι τυχόν υποβληθέντα μη νόμιμα κατά περιεχόμενο, δικαιολογητικά, καθόσον τυχόν μεταγενέστερη συμπλήρωση των κρίσιμων μη νόμιμων δικαιολογητικών από τον οικονομικό φορέα θα

ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη αντικατάστασή τους και ανεπίτρεπτη εκ των υστέρων τροποποίηση υποβληθείσας προσφοράς, (βλ. ΕΑ ΣτΕ 58/2019, 135/2018, ΕΑ ΣτΕ 401/2018, ΔΕφΑθ 319/2017, πρβλ. ΣτΕ2454/2009, ΕΑ ΣτΕ 457, 364/2009, 738/2009 κλπ). Η παροχή της δυνατότητας διευκρινίσεων στον προσφέροντα ή υποψήφιο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4, είναι υποχρεωτική για την αναθέτουσα αρχή, όταν επίκειται αποκλεισμός του από τη διαδικασία, λόγω ασαφειών των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς του, ως συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση της εταιρίας μας, κατά την οποία, η αιτιολογία απόρριψης της τεχνικής προσφοράς μας φέρεται να ερείδεται στην υποτιθέμενη πλημμέλεια των προσκομισθέντων προς απόδειξη των όρων υπ' αρ. Β2 και Β5 Παραρτήματος Ι δικαιολογητικών, ως μη αρκούντων και ως μη σύμφωνων προς τα φερόμενα ως απαιτούμενα δια της διακήρυξης. Δεδομένου ότι τα επίμαχα δικαιολογητικά έχουν ήδη προσκομισθεί, τυχόν ασάφεια ως προς αυτά («αποδεικτικό» έγγραφο και «Βεβαίωση» αντί «Πιστοποιητικού»), όφειλε όπως διευκρινιστεί δια της αναζήτησης διευκρινίσεων της εταιρίας μας από πλευράς της αναθέτουσας αρχής, ιδίως μάλιστα, αφής στιγμής επρόκειτο να επισυμβεί αποκλεισμός της προσφοράς μας. Η δε παροχή διευκρινίσεων της εταιρίας μας αφενός μεν ως προς τη διατήρηση εγκατάστασης στην περιοχή της, η οποία συντρέχει και αφετέρου ως προς την πιστοποίησή μας για την εφαρμογή των κατευθυντήριων του προτύπου 26000, που επίσης συντρέχει ισχύουσα, σε καμία περίπτωση δε θα μπορούσε να αποτελέσει ανεπίτρεπτη τροποποίηση και αλλοίωση της ήδη υποβληθείσας τεχνικής προσφοράς, καθώς τα ζητούμενα όπως αποδειχθούν δια της διακήρυξης αντικειμενικά και αποδεδειγμένα συντρέχουν, (βλ Απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2013, υπόθεση C-336/12 Μανονα). Επομένως, από τη στιγμή που η αναθέτουσα αρχή του «» διατηρούσε αμφιβολίες σχετικά με την επάρκεια και αντιστοίχιση των προσκομισθέντων εγγράφων προς τα ζητούμενα δια της διακήρυξης, όφειλε σε κάθε περίπτωση όπως ζητήσει διευκρινίσεις, δεδομένου ότι αφορούσε σε αποκλεισμό. Η δε παράλειψή της αυτής επιρρωνύει τη διαπίστωση ότι δεν υφίσταται απλώς μια περίπτωση πεπλανημένης παρερμηνείας των σχετικών απαιτήσεων της διακήρυξης, αλλά συνέτρεξε ξεκάθαρη περίπτωση αυθαιρεσίας και καταχρηστικής, άνισης μεταχείρισης της εταιρίας μας επί σκοπώ αποκλεισμού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 29. Από το σύνολο των προβαλλόμενων δια της παρούσας προσφυγής της εταιρίας μας νόμιμων, βάσιμων και πλήρως τεκμηριωμένων αιτιάσεων, σαφώς συνάγεται και αποδεικνύεται ότι υποτιθέμενες πλημμέλειες της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας είναι καθ' όλα μη νόμιμες, αβάσιμες και καταχρηστικές, αποτελούν, δε, απόρροια ανεπίτρεπτης παρερμηνείας και προφανούς απόκλισης από τα οριζόμενα και απαιτούμενα δια της διακήρυξης, καθότι τα υποτιθέμενα επικαλούμενα δια της προσβαλλόμενης δικαιολογητικά ουδόλως προβλέπονται στους επίμαχους υπ' αρ. Β2 και Β5 όρους Παραρτήματος Ι της διακήρυξης, αλλά «επινοήθηκαν» και εισήχθησαν το πρώτον κατά το χρόνο τεχνικής αξιολόγησης των προσφορών. Ως μάλιστα αποδεικνύεται από το ίδιο το περιεχόμενο του υποβληθέντος για τον παρόντα διαγωνισμό φακέλου τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας, τα επίμαχα προσκομιζόμενα έγγραφα δικαιολογητικά, ως και το σύνολο των στοιχείων τεχνικής μας προσφοράς στοιχούν και πλήρως συμμορφώνονται προς τα απαιτούμενα δια της υπ' αρ. διακήρυξης. 30. Επομένως, η απόφαση απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας, η οποία εχώρησε δια της προσβαλλόμενης με την παρούσα προσφυγή, ελήφθη μη νόμιμα, όλως αβάσιμα και δη καταχρηστικά και αυθαίρετα, κατόπιν ανεπίτρεπτης ερμηνείας και απόκλισης από το ίδιο το γράμμα και τα αδιάσπικτα οριζόμενα δια της οικείας διακήρυξης. Ως εκ τούτου, προς αποκατάσταση των αρχών της διαφάνειας, της ασφάλειας δικαίου και της ισότιμης μεταχείρισης, οι οποίες παραβιάσθηκαν δια της προσβαλλόμενης, εκ της αναθέτουσας αρχής και λαμβανομένου υπόψη ότι η υποβληθείσα εκ μέρους μας τεχνική προσφορά είναι νόμιμη, πλήρης και καθ' όλα συμμορφούμενα προς τα οριζόμενα με τη διακήρυξη, η προσβαλλόμενη Απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου του «.....», τακτικής Συνεδρίασης 5ης/30.04.2020, (Θέμα 131ο), (ΑΔΑ:), κατά το τμήμα εκείνο με το οποίο, κατ' έγκριση του από 24.04.2020 Πρακτικού τεχνικής αξιολόγησης της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του διαγωνισμού, απορρίπτεται η προσφορά της προσφεύγουσας εταιρίας μας καθίσταται ακυρωτέα από την Αρχή σας, ως μη νόμιμη, αβάσιμη και ληφθείσα καταχρηστικά και αυθαίρετα. Επειδή τα προσκομιζόμενα δια της τεχνικής μας προσφοράς είναι καθ' όλα επαρκή και «ικανά» όπως αποδείξουν τα ζητούμενα δια των επίμαχων απαιτήσεων της διακήρυξης. Επειδή η απόρριψη της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας

εχώρησε μη νόμιμα, αβάσιμα, επί εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι συντρέχουν πλημμέλειες ως προς τα προσκομισθέντα δια της τεχνικής προσφοράς δικαιολογητικά. Επειδή η ούτως ή άλλως ελλιπής και ασαφής αιτιολογία απόρριψης της τεχνικής προσφοράς μας βρίσκει έρεισμα σε υποτιθέμενες απαιτήσεις, που όμως προδήλως αποκλίνουν από τα ρητά και αδιάσπικτα καθοριζόμενα δια της παρούσας διακήρυξης. Επειδή προκύπτει να έχει χωρήσει ανεπίτρεπτη ερμηνεία και δη παρερμηνεία των υπ' αρ. 2 και 5 όρων μέρους Β', Παραρτήματος Ι, που φέρονται ως να έχουν παραβιασθεί δια της τεχνικής μας προσφοράς, η οποία πρόδηλα δε στοιχεί με το γράμμα των διατάξεων της διακήρυξης. Επειδή η εταιρία μας προσκόμισε έγγραφα που συνάδουν και απόλυτα στοιχούν προς τα απαιτούμενα δια της διακήρυξης, αποδεικνύοντας μέσω αυτών τόσο τη διατήρηση εγκατάστασης της εταιρίας μας στην περιοχή της όσο και την τήρηση των κατευθυντηρίων οδηγιών που τίθενται δια του προτύπου 26000, που αποδεδειγμένα εφαρμόζουμε. 27. Επειδή τα προσκομιζόμενα δια της τεχνικής προσφοράς μας έγγραφα, προς απόδειξη των ανωτέρω, φέρονται να μην επαρκούν, χωρίς να διευκρινίζεται σαφώς ποια είναι τα υποτιθέμενα απαιτούμενα από τη διακήρυξη. Επειδή σε κάθε περίπτωση τα διαλαμβανόμενα δια της προσβαλλόμενης απόφασης ουδόλως στοιχούν προς τις διατάξεις της διακήρυξης, η δε αναθέτουσα αρχή προκύπτει ότι έχει παραλλάξει τις σχετικές απαιτήσεις της διακήρυξης και έχει ανεπίτρεπτα, εκ των υστέρων τροποποιήσει αυτές, επί σκοπώ απόρριψης της προσφοράς μας. Επειδή αφής στιγμής συνέτρεχε αμφιβολία ή ασάφεια ως προς τα ήδη υποβληθέντα, νόμιμα δικαιολογητικά τεχνικής προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή όφειλε όπως αναζητήσει διευκρινίσεις δυνάμει της διαδικασίας άρθρου 102 ν. 4412/2016, και μάλιστα υποχρεωτικά, δεδομένου ότι αφορούσε σε αποκλεισμό. Επειδή για τους λόγους που παραδεκτά, βάσιμα και τεκμηριωμένα προβάλλονται δια της παρούσας προσφυγής, η προσβαλλόμενη Απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου του «.....», τακτικής Συνεδρίασης 5 ης/30.04.2020, (Θέμα 131ο), (ΑΔΑ:) ελήφθη μη νόμιμα, επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, αβάσιμα, καταχρηστικά και αυθαίρετα σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρίας μας και ως εκ τούτου καθίσταται ακυρωτέα από την Αρχή σας, καθ' ο μέρος, κατ' έγκριση του από 24.04.2020 Πρακτικού τεχνικής αξιολόγησης της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του διαγωνισμού, απορρίπτεται η

προσφορά της προσφεύγουσας εταιρίας μας ως τεχνικά μη αποδεκτή. Επειδή το δίκαιο δημοσίων συμβάσεων, καθώς και το σύνολο των διαγωνιστικών διαδικασιών υποχρεωτικά και πάγια οφείλουν να διέπονται από τις θεμελιώδεις αρχές της τυπικότητας, της δεσμευτικότητας της κανονιστικής πράξης τη διακήρυξης, της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου, καθώς επίσης της ισότιμης μεταχείρισης. Επειδή αποδεικνύεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση των ανωτέρω. Επειδή οι αιτιάσεις που διαλαμβάνουμε δια της παρούσας προσφυγής μας είναι νόμιμες, βάσιμες και επαρκώς τεκμηριωμένες.....». Επειδή προκειμένου να διασφαλίζονται κατά το στάδιο της αξιολόγησης της προσφυγής οι προϋποθέσεις ουσιαστικής αντιμωλίας, αιτούμαστε να μας κοινοποιηθεί επίκαιρα η έκθεση απόψεων της αναθέτουσας αρχής επί της παρούσας, καθώς και οι τυχόν ασκηθείσες παρεμβάσεις και να μας επιτραπεί η αντίκρουση αυτών».

Ο προσφεύγων επίσης, υποβάλλει συνημμένα τα ακόλουθα σχετικά έγγραφα: Σχετικό 1: την ανάρτηση της προσβαλλόμενης απόφασης και του εγκρινόμενου με αυτή Πρακτικού στη διαδικτυακή πλατφόρμα του παρόντος διαγωνισμού στο ΕΣΗΔΗΣ, Σχετικό 2: τις “Βεβαιώσεις Μεταβολής εργασιών μη φυσικού προσώπου – Βεβαίωση εγκαταστάσεων εξωτερικού” Δ.Ο.Υ. με αρ. &/21.01.2020, Σχετικό 3: τα προσκομιζόμενα δια της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας Πιστοποιητικά ISO, συμπεριλαμβανομένου του ISO 26000:2010: “Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη” με πεδίο την εκμετάλλευση κυλικείων, εστιατορίων, catering, υπηρεσίες εστίασης, με 29 ισχύ από 7.08.2019 έως 6.08.2020, που μας έχει χορηγηθεί από το διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης, Σχετικό 4: την από 14.05.2020 Βεβαίωση του επικεφαλής-επιθεωρητή του διαπιστευμένου φορέα πιστοποίησης Σχετικό 5: την ανάρτηση της ειδοποίησης για αποσφράγιση των δικαιολογητικών κατακύρωσης της προσωρινής μειοδότηρας την 21.05.2020.

15. Επειδή η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται αυτολεξεί ότι: «.... Β 2) Η Επιτροπή αξιολογώντας τα αποδεικτικά των εταιριών έκρινε ότι με τη Βεβαίωση Υποβολής Δήλωσης που προσκόμισαν οι εταιρείες και δεν αποδεικνύουν ότι διαθέτουν υποκατάστημα στην Η εταιρεία έχει ημερομηνία δήλωσης 31/01/2020 και ημερομηνία έναρξης Υποκαταστήματος 31/01/2020 χωρίς μάλιστα στοιχεία

διεύθυνσης και επικοινωνίας. Η εταιρεία έχει ημερομηνία δήλωσης 21/01/2020 και ημερομηνία έναρξης Υποκαταστήματος 01/01/2020 με στοιχεία διεύθυνσης : Η Επιτροπή αναζητώντας στο διαδίκτυο στοιχεία επικοινωνίας για τα δηλωθέντα Υποκαταστήματα δεν βρήκε κανένα στοιχείο επικοινωνίας (διεύθυνση τηλεφώνου). Αντίθετα οι δύο άλλες συμμετέχουσες εταιρείες και προσκόμισαν από TAXIS net / Στοιχεία Μητρώου / Επιχείρησης την πλήρη αποτύπωση των στοιχείων Εγκαταστάσεων Εσωτερικού της εταιρείας με πλήρη στοιχεία. Επίσης η Επιτροπή για την εταιρεία αναζητώντας στο διαδίκτυο στοιχεία επικοινωνίας για το δηλωθέν Υποκατάστημα βρήκε στοιχεία επικοινωνίας και τηλεφώνου για τη (παρατίθεται σχετική εικόνα για την).

Β 5) Όλες οι συμμετέχουσες εταιρείες κατέθεσαν Βεβαίωση για το ISO 26000 εκτός από την εταιρεία που κατέθεσε Πιστοποιητικό. Επίσης ο φορέας πιστοποίησης δεν βρίσκεται στους καταλόγους διαπιστευμένων Φορέων και Εργαστηρίων του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.), σε αντίθεση με τους υπόλοιπους φορείς που εξέδωσαν Βεβαιώσεις για το ISO 26000 : 1., 2., 3. (παρατίθεται εικόνα από τον ηλεκτρονικό τόπο του ΕΣΥΔ, όπου για την στο πεδίο αποτελέσματα αναγράφεται ότι δεν βρέθηκαν αποτελέσματα).

ΑΠΟΨΗ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ 1. Το Νοσοκομείο διατυπώνει την άποψη ότι ορθώς αξιολόγησε την προσφορά της εταιρείας διότι η Βεβαίωση Υποβολής Δήλωσης που προσκόμισε δεν αποδεικνύει ότι διαθέτει υποκατάστημα στην και επίσης διότι κατέθεσε Πιστοποιητικό για το ISO 26000 αντί της Βεβαίωσης ως όφειλε. 2. Το Νοσοκομείο διέκοψε τη διαδικασία του διαγωνισμού και θα τη συνεχίσει μετά την απόφαση της ΑΕΠΠ επί της προσφυγής. 3. Το Νοσοκομείο διατυπώνει την άποψη για συνολική απόρριψη της Προδικαστικής Προσφυγής της εταιρείας «» (ΓΑΚ-ΑΕΠΠ 604/19.05.2020)».

16. Επειδή, ο παρεμβαίνων κατόπιν παράθεσης σχετικού ιστορικού, ισχυρίζεται ότι: «Α. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Α΄ΛΟΓΟ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ Κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό

και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007, 19/2005, 31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (Ολ ΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007). Η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 25 και απόφαση SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 27). Περαιτέρω επιβάλλεται η εφαρμογή των όρων της διακήρυξης κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 Siac Construction Ltd, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I2043, σκέψη 54). Έχει κριθεί ότι οι περιπτώσεις των προσφορών που παρουσιάζουν αποκλίσεις από τους όρους της διακήρυξης δεν θα απορρίπτονται υπό την προϋπόθεση ότι οι αποκλίσεις αυτές δεν αναφέρονται στους απαράβατους όρους και κρίνονται επουσιώδεις από την αρμόδια επιτροπή. Το επουσιώδες, ωστόσο, της απόκλισης διαπιστώνεται και αιτιολογείται ειδικά από την αναθέτουσα αρχή (ΣΤΕ 4136/2009, 2004/2010). Επειδή η αρχή της τυπικότητας, η οποία διέπει γενικά τη διενέργεια των διαγωνισμών (βλ. ΣΤΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 228/2013, ΣΤΕ 111/2006, 597/2007 κ. ά.) εξυπηρετεί τις ανάγκες της διαφάνειας, της αποφυγής του κινδύνου αλλοίωσης των προσφορών και της ευχερούς εξέτασης και αξιολόγησής τους (Δ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β΄ Έκδοση, Εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 2017, σελ. 195 επ.). Σύμφωνα, δε, με την εν λόγω αρχή, δεν επιτρέπεται να τεθούν εκποδών διατάξεις της διακηρύξεως, οι οποίες θεσπίζουν υποχρέωση υποβολής με την προσφορά ορισμένων

στοιχείων που απαιτούνται επί ποινή αποκλεισμού από τον διαγωνισμό. Επειδή, με βάση τους όρους της διακήρυξης, όπου η πλήρωση των όρων της διακήρυξης επισημαίνεται ως απαίτηση, καθίσταται σαφές ότι οι τεχνικές προδιαγραφές συνιστούν απαράβατους όρους της διακήρυξης (βλ. για τη δεσμευτικότητα των τεχνικών προδιαγραφών απόφαση ΔΕΕ της 5ης Δεκεμβρίου 2013, C-561/12 *Nordecon AS, Ramboll Eesti AS κατά Rahandusministeerium*). Επειδή οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών είναι απαράβατοι και η απόκλιση των προσφορών από αυτές συνεπάγεται τον αποκλεισμό τους, εκτός εάν ορισμένες προδιαγραφές είναι σύμφωνα με τη διακήρυξη προαιρετικές (ΣτΕ ΕΑ 192/2012, 291/2011, ΕΣ Τμ. Μείζ.-Επταμ. 2446/2012, Γνωμ. ΝΣΚ 521/2011). Επειδή, εξάλλου, σε περίπτωση που η ίδια η διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «με ποινή αποκλεισμού...», «με ποινή απαραδέκτου....», «οι συμμετέχοντες πρέπει...» ή άλλους παρόμοιους, είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της (βλ. Γνωμ ΝΣΚ 70/2002). Επειδή οι όροι που τίθενται επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη, αποτελούν δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη/απόκλιση προσφορά (βλ. ΣτΕ 743/2000), σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή τους κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. Ι-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. Ι2043, σκέψη 54).

Στο Παράρτημα Ι, Περίπτωση Β «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ» της διακήρυξης (σελ.31) αναφέρονται τα εξής: Β. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ Οι συμμετέχουσες εταιρείες θα πρέπει να καταθέσουν (στο φάκελο των δικαιολογητικών της τεχνικής προσφοράς) τα παρακάτω έγγραφα, προκειμένου να διαπιστωθεί η φερεγγυότητα τους, η επαγγελματική αξιοπιστία τους, η οικονομική και η χρηματοοικονομική επάρκεια τους και οι τεχνικές δυνατότητες τους: 1).... 2) Κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της 3....

5) Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης».

Στη συνέχεια ο παρεμβαίνων παραθέτει τις διατάξεις του άρθρου 2.4.3.2 της διακήρυξης και 2.4.6 και ισχυρίζεται «4. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 4172/2013 «1. «Μόνιμη εγκατάσταση» ορίζεται ο καθορισμένος τόπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει οι δραστηριότητες της επιχείρησης. 2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως: α) τόπο της διοίκησης, β) υποκατάστημα, γ) γραφείο, δ) εργοστάσιο, ε) εργαστήριο και στ) ορυχείο, μεταλλείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων. 3. Το εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή συναρμολόγησης ή δραστηριότητες επίβλεψης που συνδέονται με αυτά θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση, μόνον εφόσον διαρκεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών. 4. Ανεξάρτητα από τις παραπάνω διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει: α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης των αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση, γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση, δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση, ε) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή για την επιχείρηση κάθε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα, στ) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό το συνδυασμό εργασιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως ε' της, εφόσον η συνολική δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που προκύπτει από τον εν λόγω συνδυασμό έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα.». Επειδή σύμφωνα με το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της

περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν.3986/2011 που προστέθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 4484/2017 (ΦΕΚ Α' 110/01-08-2017) και σύμφωνα με την παρ. 2 του ιδίου άρθρου ισχύουν για δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2017 και επόμενων, «Ως υποκατάστημα, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, νοείται κάθε επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία στην ημεδαπή, εκτός της έδρας της επιχείρησης, στην οποία ενεργείται παραγωγική ή συναλλακτική δραστηριότητα. Δεν λογίζονται ως υποκαταστήματα, για την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος, οι προσωρινοί εκθεσιακοί χώροι και οι πρόσκαιρες επαγγελματικές εγκαταστάσεις, που λειτουργούν για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα (30) ημέρες, οι επαγγελματικές εγκαταστάσεις που στεγάζονται σε διαφορετικούς ορόφους, συνεχόμενους ή μη, του ίδιου κτιριακού συγκροτήματος, οι εγκαταστάσεις τουριστικών καταλυμάτων εντός παραδοσιακών κτισμάτων, σύμφωνα με το π.δ. 33/1979 (Α' 10), που λειτουργούν σε ξεχωριστά κτίρια, αλλά με ενιαία άδεια λειτουργίας, η οποία εντάσσεται ως ενιαία εγκατάσταση στην ίδια τουριστική μονάδα, καθώς και οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις της περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3874/2010 (Α'151), όπως ισχύει». Επειδή ως υποκατάστημα θεωρείται κάθε επαγγελματική εγκατάσταση εκτός της έδρας (κεντρικού), στην οποία λαμβάνει χώρα παραγωγική ή συναλλακτική δραστηριότητα, με ίδια επιχειρηματική οργάνωση και υποδομή αυτοτελούς ύπαρξης. Ως παραγωγική δραστηριότητα, θεωρείται η παραγωγή, η επεξεργασία, η κατεργασία, ο εξευγενισμός, η μετατροπή, η συναρμολόγηση, η διασκευή, η συσκευασία διά τυποποίησεως, η επισκευή αγαθών ιδίων ή τρίτων, δηλαδή εργοστάσια, εργαστήρια, μεταλλεία, ορυχεία, λατομεία, χώροι επισκευής και συντήρησης. Ακόμα παραγωγική δραστηριότητα θεωρείται και η προσφορά υπηρεσιών στους πελάτες. Ως Συναλλακτική δραστηριότητα, θεωρείται κάθε δοσοληψία με κάθε τρίτο, όπως επίδειξη και δειγματισμός αγαθών στους πελάτες με λήψη παραγγελίας, αγορά ή πώληση αγαθών, καταβολή ή είσπραξη χρημάτων, έκδοση ή αποδοχή συναλλαγματικών. Εκτός από την άσκηση της συναλλακτικής ή παραγωγικής δραστηριότητας για το χαρακτηρισμό ενός χώρου ως υποκαταστήματος θα πρέπει στο χώρο αυτό να υπάρχει και επαγγελματική εγκατάσταση της επιχείρησης και η προϋπόθεση αυτή πρέπει να συντρέχει αθροιστικά, με την προϋπόθεση της παραγωγικής ή

συναλλακτικής δραστηριότητας και σε περίπτωση που συντρέχει η μία από τις δύο προϋποθέσεις ο χώρος αυτός δεν χαρακτηρίζεται ως υποκατάστημα... Ένας χώρος δεν φτάνει να βρίσκεται σε άλλη διεύθυνση, εκτός του κεντρικού, αλλά πρέπει να έχει ίδια αυτοτελή οργάνωση παραγωγής ή συναλλακτικής δραστηριότητας. (Δ. Σταματόπουλου Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα Ανάλυση-Ερμηνεία, Εκδόσεις Forin, 2015, σελ. 195,196). Στην συγκεκριμένη περίπτωση και σύμφωνα με τη διακήρυξη απαιτείται από τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς να υποβάλλουν σχετικά έγγραφα από ΔΟΥ που να αποδεικνύουν ότι διαθέτουν έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της Η προσφεύγουσα εταιρία υπέβαλε την από 21-1-2020 βεβαίωση της ΔΟΥ στην οποία φαίνεται ότι διαθέτει γραφείο επί της οδούστη και όχι έδρα ή υποκατάστημα. Σύμφωνα με τις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 4172/2013 και του άρθρου 31 του Ν.3986/2011, η έννοια του υποκαταστήματος είναι διαφορετικά της έννοιας του γραφείου, δεν ταυτίζονται και για να θεωρηθεί ένας χώρος ως υποκατάστημα δεν φτάνει να βρίσκεται σε άλλη διεύθυνση, εκτός του κεντρικού, αλλά πρέπει να έχει ίδια αυτοτελή οργάνωση παραγωγής ή συναλλακτικής δραστηριότητας. Επειδή η προσφεύγουσα εταιρία δεν διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην, ορθώς η αναθέτουσα αρχή κατά δεσμία αρμοδιότητα απέρριψε την προσφορά της ως τεχνικά μη αποδεκτή και πρέπει να απορριφθεί ο α' λόγος της προδικαστικής της προσφυγής.

Β. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Β' ΛΟΓΟ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ 1. Στο Παράρτημα Ι, Περίπτωση Β «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ» της διακήρυξης (σελ.31) αναφέρονται τα εξής: Β. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ Οι συμμετέχουσες εταιρείες θα πρέπει να καταθέσουν (στο φάκελο των δικαιολογητικών της τεχνικής προσφοράς) τα παρακάτω έγγραφα, προκειμένου να διαπιστωθεί η φερεγγυότητα τους, η επαγγελματική αξιοπιστία τους, η οικονομική και η χρηματοοικονομική επάρκεια τους και οι τεχνικές δυνατότητες τους: 1).....2).....3).....4).... 5) Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης. 2. Το πρότυπο ISO 26000:2010 (σχετική απόφαση ΑΕΠΠ

137/2020 7ο Κλιμάκιο) είναι ένα σύνολο οδηγιών το οποίο παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων και των οργανισμών με κοινωνικά υπεύθυνο τρόπο (γνωστή και ως ή - ή). Αυτό σημαίνει ότι ο οργανισμός ή η επιχείρηση ενεργεί με ηθικό και διαφανή τρόπο, ο οποίος συμβάλλει στην υγεία και την ευημερία της κοινωνίας. Το πρότυπο ISO 26000: 2010 παρέχει καθοδήγηση και όχι απαιτήσεις, επομένως δεν μπορεί να πιστοποιηθεί σε αντίθεση με ορισμένα άλλα γνωστά πρότυπα ISO (www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html). Περαιτέρω, όπως ρητά αναφέρεται στο πρότυπο (ΕΛΟΤ) ISO 26000 «Η έκδοση του προτύπου αποσκοπεί στην προαγωγή της αλληλοκατανόησης στον τομέα της κοινωνικής ευθύνης και δεν αντικαθιστά αλλά λειτουργεί συμπληρωματικά σε εργαλεία και πρωτοβουλίες για κοινωνική ευθύνη. Το ΕΛΟΤ ISO 26000 δεν αποτελεί ένα ακόμη πρότυπο συστήματος διαχείρισης, με απαιτήσεις. Δεν προορίζεται και δεν είναι κατάλληλο για πιστοποίηση ή έλεγχο. Κάθε προσφορά ή ισχυρισμός πιστοποίησης με το ISO 26000 αποτελεί παρερμηνεία των επιδιώξεων και του σκοπού και καταχρηστική εφαρμογή του (http://elot.gr/1201_ell_html.aspx). Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και στην επίσημη ιστοσελίδα του οργανισμού ISO και συγκεκριμένα στο «www.iso.org/iso-26000-socialresponsibility.html» όπου αναγράφεται «ISO 26000:2010 provides guidance rather than requirements, so it cannot be certified to unlike some other wellknown ISO standards. Instead, it helps clarify what social responsibility is, helps businesses and organizations translate principles into effective actions and shares best practices relating to social responsibility, globally. It is aimed at all types of organizations regardless of their activity, size or location.» και «This International Standard is not a management system standard. It is not intended or appropriate for certification purposes or regulatory or contractual use. Any offer to certify, or claims to be certified, to ISO 26000 would be a misrepresentation of the intent and purpose and a misuse of this International Standard. As this International Standard does not contain requirements, any such certification would not be a demonstration of conformity with this International Standard.» Επίσης, το πρότυπο ISO 26000:2010 περιλαμβάνει μια οριζόντια «κοινωνική ρήτρα», που επιτάσσει την ενσωμάτωση κοινωνικών χαρακτηριστικών και κριτηρίων και το σεβασμό των υφιστάμενων εργασιακών

υποχρεώσεων που απορρέουν από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο, από συλλογικές συμβάσεις ή το διεθνές δίκαιο (απασχόληση εργαζομένων που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, καταπολέμηση των διακρίσεων, προαγωγή της ισότητας ανδρών και γυναικών, εταιρική κοινωνική ευθύνη των οικονομικών φορέων κλπ). Στη συνέχεια ο παρεμβαίνων παραθέτει τις διατάξεις των άρθρων 18,82 και 102 του ν. 4412/2016 και ισχυρίζεται «Σύμφωνα με τις παραδοχές της υπ' αριθμ. 137/2020 απόφαση της ΑΕΠΠ (7ο Κλιμάκιο), το πρότυπο ISO 26000: 2010 παρέχει καθοδήγηση και όχι απαιτήσεις, επομένως δεν μπορεί να πιστοποιηθεί σε αντίθεση με ορισμένα άλλα γνωστά πρότυπα ISO. Το ΕΛΟΤ ISO 26000 δεν αποτελεί ένα ακόμη πρότυπο συστήματος διαχείρισης, με απαιτήσεις. Δεν προορίζεται και δεν είναι κατάλληλο για πιστοποίηση ή έλεγχο. Κάθε προσφορά ή ισχυρισμός πιστοποίησης με το ISO 26000 αποτελεί παρερμηνεία των επιδιώξεων και του σκοπού και καταχρηστική εφαρμογή του. Επομένως η προσφεύγουσα εταιρία εσφαλμένα και μη προσηκόντως υπέβαλε πιστοποιητικό και όχι βεβαίωση ότι εφαρμόζει σύστημα διαχείρισης κοινωνικής ευθύνης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες του ISO 26000:2010, ούτε βέβαια σύμφωνα με το site του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), η εταιρία ΑΠΟΤΕΛΕΙ διαπιστευμένο οργανισμό πιστοποίησης ως προς το ISO 26000:2010 σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 4412/2016. Σε κάθε περίπτωση η από 14-5-2020 υποβληθείσα με την προδικαστική προσφυγή βεβαίωση-τεχνική γνωμοδότηση της εταιρίας, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη διότι σύμφωνα με το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016 , η συμπλήρωση ή η διευκρίνιση, δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση ή συμπλήρωση, ακόμη και με νέα έγγραφα, εγγράφων ή δικαιολογητικών που έχουν ήδη υποβληθεί και επίσης η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης. Για τους λόγους αυτούς πρέπει να γίνει δεκτή η παρέμβαση μας και να απορριφθεί η προδικαστική προσφυγή της εταιρίας “”».

17. Επειδή, ο προσφεύγων με το από 16.06.2020 Υπόμνημα του, κατόπιν παράθεσης σχετικού ιστορικού, ισχυρίζεται ότι «Α. Περί της απαίτησης προσκόμισης αποδεικτικού του υποκαταστήματος στη στοιχείου i. Αναφορικά με τις με αριθ. πρωτ. /01.06.2020 Απόψεις της αναθέτουσας αρχής του «» **34. Επί του πρώτου λόγου απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας εταιρίας μας, η αναθέτουσα αρχή του παρόντος διαγωνισμού, δια των από 01.06.2020 Απόψεών της, επαναλαμβάνει όσα ήδη έχει εκθέσει στην προσαλλόμενη της προδικαστικής μας προσφυγής Πράξη, πλην όμως εισφέροντας νεότερα επιχειρήματα δια των οποίων εμμέσως αμφισβητείται το περιεχόμενο της εκ μέρους μας υποβληθείσας βεβαίωσης Δ.Ο.Υ. αναφορικά με τα στοιχεία του υποκαταστήματός μας στην περιοχή της Ειδικότερα, η αναθέτουσα αρχή του «», επικαλούμενη το υποβληθέν εκ μέρους μας αρχείο προς απόδειξη της απαίτησης περ. 2 Μέρους Β΄ Παραρτήματος I της διακήρυξης, δια της οποίας απαιτείται η «κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της» εντός της τεχνικής προσφοράς των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων (βλ. και όρο 2.4.3.2 διακήρυξης), διαλαμβάνει ότι το σχετικό αποδεικτικό μας έγγραφο, ήτοι η Βεβαίωση Μεταβολής Εργασιών εκ της Δ.Ο.Υ. (βλ. σχετ. 2 προσφυγής μας), φέρει ημερομηνία 21.01.2020 ενώ ως ημερομηνία έναρξης του υποκαταστήματός μας στη φέρεται η 1η.01.2020, υπολαμβάνοντας εμμέσως, πλέον αορίστως, ότι η ως άνω Βεβαίωση εκ της Δ.Ο.Υ. φέρει εσφαλμένα στοιχεία και αμφισβητώντας τίνι τρόπω το περιεχόμενό της, παρά το γεγονός ότι πρόκειται για δημόσιο έγγραφο που παράγει πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνει (βλ άρθρο 438 ΚΠολΔ). Σημειωτέον δε, ότι το εν λόγω προβαλλόμενο εκ της αναθέτουσας αρχής επιχείρημα, επί σκοπώ ενίσχυσης της επίμαχης φερόμενης πλημμέλειας της τεχνικής μας προσφοράς, ουδόλως ερείδεται εκ των εγγράφων της σύμβασης, ουδέ εκ του κανονιστικού πλαισίου της παρούσας διακήρυξης, αφής στιγμής εκ της ρητής απαίτησης περ. 2 Μέρους Β΄ Παραρτήματος I της διακήρυξης απαιτείται απλώς η κατάθεση σχετικών εκ της Δ.Ο.Υ.**

εγγράφων δια των οποίων αποδεικνύεται ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς διαθέτουν έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της, και όχι η διάθεση έδρας ή υποκαταστήματος από ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και έπειτα, ουδέ η έκδοση των εν λόγω σχετικών αποδεικτικών εγγράφων εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος. 35. Ως πλήρως τεκμηριωμένα έχουμε διαλάβει στην υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή της εταιρίας μας, προς διασφάλιση των αρχών της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και του υγιούς και αποτελεσματικού ανταγωνισμού, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υποβάλουν μόνον τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς και ειδικώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία για την απόδειξη ιδιοτήτων ή γεγονότων κρίσιμων για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, η δε αναθέτουσα αρχή ή ο αναθέτων φορέας, δεν δύναται να προβεί σε αποκλεισμό διαγωνιζομένου από τη διαγωνιστική διαδικασία, λόγω μη προσκομίσεως διαφορετικών ή και επί πλέον από τα προβλεπόμενα δικαιολογητικών (βλ. ΕΑ 382/2015 5μ., 53, 19/2011, πρβλ. ΣΤΕ 3703/2010, 1329, 1616, 1619/2008), (εκ της σκ. 9, ΣΤΕ 2723/2018, βλ. επίσης σκ. 10 της Απόφασης ΑΕΠΠ 96/2018). Ως εκ τούτου, όλως αβασίμως και μη νομίμως θίγεται, έστω εμμέσως, το περιεχόμενο της από 21.01.2020 Βεβαιώσεως εκ της Δ.Ο.Υ., στην οποία, σε κάθε περίπτωση, ορθώς φέρεται διαφορετική, δη μεταγενέστερη, ημερομηνία εκδόσεως (21.01.2020) από την ημερομηνία έναρξης της δραστηριότητας του υποκαταστήματός μας στη (01.01.2020), δεδομένου ότι, αφενός ως βεβαιωτική πράξη απλώς επιβεβαιώνει ήδη υπάρχουσα ρύθμιση, ήτοι επιβεβαιώνει τα στοιχεία της επιχείρησής μας, της έδρας και των υποκαταστημάτων μας, **αφετέρου αποτελεί αποδεικτικό έγγραφο που αιτηθήκαμε και λάβαμε ειδικά προς τούτο, ήτοι προς πλήρωση της επίμαχης απαίτησης της διακήρυξης.** 36. Παρέλκουν δε, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενοι οι εκ της αναθέτουσας αρχής ισχυρισμοί αναφορικά με τα στοιχεία έτερων οικονομικών φορέων για τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα επικοινωνίας των δηλωθέντων υποκαταστημάτων τους, αφής στιγμής, αφενός ουδόλως απαιτείται ρητά, εκ της περίπτωσης 2 Μέρους Β΄ Παραρτήματος Ι της διακήρυξης, η αναγραφή των στοιχείων επικοινωνίας που αντιστοιχούν στο δηλωθέν υποκατάστημα ή στη δηλωθείσα έδρα στην περιοχή της, αφετέρου ουδόλως επιτρέπεται η

σύγκριση προς τα προσκομισθέντα και δηλωθέντα έτερων συμμετεχόντων, η οποία ουδέν συνιστά κριτήριο αξιολόγησης περί της νομιμότητας και πληρότητας της τεχνικής προσφοράς, ουδέ μέσο ερμηνείας της οικείας διακήρυξης. Ως εκ τούτου, οι εκ της αναθέτουσας αρχής ισχυρισμοί αναφορικά με την πρώτη φερόμενη πλημμέλεια της τεχνικής μας προσφοράς καθίστανται καθ' ολοκληρίαν απορριπτέοι, ενώ σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα εταιρία μας, πλήρως συμμορφούμενη με την ρητά εκπεφρασμένη απαίτηση περ. 2 Μέρους Β΄ Παραρτήματος Ι της διακήρυξης, ορθώς, παραδεκτά και εν γένει νομίμως υπέβαλε την από 21.01.2020 Βεβαίωση εκ της Δ.Ο.Υ., δια της οποίας αδιάσειστα αποδεικνύεται ότι η προσφέρουσα εταιρία μας ήδη από 1ης.01.2020 διαθέτει υποκατάστημα στην περιοχή της ii. Αναφορικά με την από 29.05.2020 Παρέμβαση του οικονομικού φορέα «.....» 37. Η δε, παρεμβαίνουσα εταιρία, επικαλούμενη τις διατάξεις αρ. 6 ν. 4172/2013 και αρ. 31 ν. 3986/2011, διαλαμβάνει ότι “υποκατάστημα θεωρείται κάθε επαγγελματική εγκατάσταση εκτός της έδρας στην οποία λαμβάνει χώρα παραγωγική ή συναλλακτική δραστηριότητα με ίδια επιχειρηματική οργάνωση και υποδομή αυτοτελούς ύπαρξης” και για το λόγο αυτό, από την εκ μέρους μας προσκομισθείσα Βεβαίωση Δ.Ο.Υ. (βλ. σχετ. 2 προσφυγής μας), προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι διαθέτουμε “γραφείο” στην περιοχή της και όχι “υποκατάστημα”. Δια του παρόντος, όμως, ισχυρισμού, η παρεμβαίνουσα εταιρία, καθ' υποκατάσταση της αναθέτουσας αρχής, επιχειρεί όπως τροποποιήσει την αιτιολογία του πρώτου φερόμενου λόγου απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας εταιρίας μας. Ως έχουμε προαναφέρει αιτιολογικό έρεισμα απόρριψης της τεχνικής μας προσφοράς, κατά την προσβαλλόμενη δια της προδικαστικής μας προσφυγής Πράξης της αναθέτουσας αρχής, αποτελεί η εξής: «Β 2) Κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της Κατέθεσε βεβαίωση δήλωσης εγκατάστασης εσωτερικού και όχι αποδεικτικό.». Ήτοι, λόγος απόρριψης της προσφοράς μας, αποτέλεσε, μη νόμιμα, ως πλήρως τεκμηριωμένα διαλαμβάνουμε στην υπό εξέταση προδικαστική μας προσφυγή και στο παρόν υπόμνημα, η κατάθεση εκ μέρους της εταιρίας μας της Βεβαίωσης εκ της Δ.Ο.Υ. και όχι «αποδεικτικού». Προκύπτει επομένως, ότι η παρεμβαίνουσα εταιρία «,

διαλαμβάνοντας ότι εκ του υποβληθέντος από την εταιρία μας αποδεικτικού του υποκαταστήματός μας στη εγγράφου δεν αποδεικνύεται η διάθεση “υποκαταστήματος” αλλά η διάθεση “γραφείου”, αφενός τροποποιεί ανεπίτρεπτα και όλως απαράδεκτα την “αιτιολογία” απόρριψης της προσφοράς μας, αφετέρου, διευρύνει, ομοίως ανεπίτρεπτα τα αντικειμενικά όρια της παρέμβασης, αφής στιγμής επιχειρεί όπως στοιχειοθετηθεί εις βάρος μας διαφορετική πλημμέλεια από αυτή που μας καταλογίζεται (σκ. 24 ΑΕΠΠ 501/2020). 38. Ο παρεμβαίνων δε θεμελιώνει έννομο συμφέρον όπως προβάλλει αιτιάσεις και ισχυρισμούς που κατατείνουν στην τροποποίηση της προσβαλλόμενης και ιδιαίτερα στην προσθήκη αιτιολογιών, κατ’ αποδοχή των περαιτέρω λόγων απόρριψης της συμμετοχής της προσφεύγουσας (ΑΕΠΠ 98/2018), ήτοι δεν έχει έννομο συμφέρον, ούτε μπορεί να αξιώσει την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας για διαφορετικό ή επιπρόσθετο λόγο. Η φύση της παρέμβασης συνίσταται στη διεύρυνση των υποκειμένων και όχι του αντικειμένου της προσφυγής, καθόσον περιορίζεται στους λόγους της προσφυγής κι οφείλει να τους αντικρούει, επιδιώκοντας τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης, (ΑΕΠΠ 35/2017, σκ. 29), ενώ δεν επιτρέπονται και απαράδεκτα προβάλλονται το πρώτον με την παρέμβαση, αιτιάσεις κατά της προσφοράς της προσφεύγουσας (βλ. σχετ. Χ. Δετσαρίδη, “Η άσκηση της παρέμβασης” σε «Η προδικαστική προσφυγή στο στάδιο ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων», 2019, sakkoulas online, σελ. 366-372 & Ερμηνεία άρθρου 363 ν. 4412/2016 σε Δ.Ράικο/Ε.Βλάχου/Ε.Σαββίδη, «Δημόσιες Συμβάσεις-Ν. 4412/2016 – Ερμηνεία κατ’ άρθρο, том. 1 2018, sakkoulas online, σελ. 1186-1194). Στην προκειμένη, η παρεμβαίνουσα, ισχυριζόμενη ότι η εταιρία μας «υπέβαλε την από 21-1-2020 βεβαίωση της ΔΟΥ στην οποία φαίνεται ότι διαθέτει γραφείο επί της οδού στη και όχι έδρα ή υποκατάστημα. Σύμφωνα με τις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 4172/2013 και του άρθρου 31 του Ν.3986/2011, η έννοια του υποκαταστήματος είναι διαφορετικά της έννοιας του γραφείου, δεν ταυτίζονται και για να θεωρηθεί ένας χώρος ως υποκατάστημα δεν φτάνει να βρίσκεται σε άλλη διεύθυνση, εκτός του κεντρικού, αλλά πρέπει να έχει ίδια αυτοτελή οργάνωση παραγωγής ή συναλλακτικής δραστηριότητας» καταφάσκει στο όλως άτοπο συμπέρασμα ότι «Επειδή η προσφεύγουσα εταιρία δεν διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην

....., ορθώς η αναθέτουσα αρχή κατά δεσμία αρμοδιότητα απέρριψε την προσφορά της ως τεχνικά μη αποδεκτή και πρέπει να απορριφθεί ο α' λόγος της προδικαστικής της προσφυγής». Ωστόσο ως προελέχθη, λόγος απόρριψης της τεχνικής μας προσφοράς αποτέλεσε ακριβώς η κατάθεση "βεβαίωσης" δήλωσης εγκατάστασης αντί του αποδεικτικού", και όχι τυχόν διάθεσης "γραφείου" στην περιοχή της αντί "υποκαταστήματος". 39. Κατά λογική ακολουθία των ανωτέρω, αυτοτελείς λόγοι ακυρώσεως, πέραν όσων αναφέρονται στην Προδικαστική Προσφυγή, εάν δεν εξετάζονται αυτεπαγγέλτως, δεν προβάλλονται παραδεκτώς με την Παρέμβαση και τούτο, ανεξαρτήτως των επί μέρους πλημμελειών της πράξεως στις οποίες αναφέρονται, δοθέντος ότι τα όρια του ακυρωτικού ελέγχου καθορίζονται, κάθε φορά, με βάση τις αιτιάσεις του προσφεύγοντος, ο οποίος καθορίζει τα αντικειμενικά όρια της Παρέμβασης. Εν ολίγοις, η Παρέμβαση οφείλει να περιορίζεται στους λόγους που προβάλλει ο προσφεύγων και να τους αντικρούει, επιδιώκοντας την ισχύ της προσβαλλόμενης και όχι να εγείρει νομικά ή πραγματικά ζητήματα και τεχνικές κρίσεις, που δεν έχουν εξεταστεί από την αναθέτουσα αρχή (βλ. ΣτΕ 4484/2009, ΣτΕ Ολομ. 3717/1977) και δεν μπορεί να αντικρούσει ο προσφεύγων, διότι δεν προβλέπεται από το νόμο στο πλαίσιο της εξέτασης της Προσφυγής του (εκ της σκ. 42 Απόφασης ΑΕΠΠ 408-409/2020). Ήτοι η παρέμβαση ν. 4412/2016 συνιστά μέσο άμυνας και δε θα πρέπει να αποσκοπεί σε διεύρυνση του αντικειμένου της διαφοράς και της ενδικοφανούς διαδικασίας, τα αντικειμενικά όρια του οποίου προσδιορίζονται από τους λόγους της ασκηθείσας προσφυγής (σκ. 10 ΣτΕ 1573/2019, βλ. επίσης σκ. 3 ΣτΕ 64/2019). Τα ανωτέρω, πλην της ανεπίτρεπτης διεύρυνσης του αντικειμένου της υπό εξέταση προδικαστικής μας προσφυγής, που επιχειρείται από την παρεμβαίνουσα, συνεχονται προδήλως και με την απαγόρευση της χειροτέρευσης του ενώπιον της ΑΕΠΠ προσφεύγοντος. 40. Η χειροτέρευση της θέσης του ασκήσαντος ενδικοφανή προσφυγή είναι, κατ' αρχήν, δυνατή εάν την επιτρέπει ρητά ο νόμος, εάν ο νόμος παρέχει στο όργανο που επιλαμβάνεται της προσφυγής αρμοδιότητες απόφασης που καλύπτουν και την επιδείνωση της θέσης του προσφεύγοντος ή εάν, ταυτόχρονα με το διοικούμενο, ασκεί ενδικοφανή προσφυγή και η Διοίκηση, κατά τα διαλαμβανόμενα στις εκάστοτε εφαρμοστέες διατάξεις. Εάν όμως ληφθεί πρωτίστως υπόψη η στενή σχέση της ενδικοφανούς προσφυγής με την

έννομη προστασία και το ένδικο βοήθημα που θα ακολουθήσει, εφόσον αυτή αποτελεί προϋπόθεση της παραδεκτής άσκησης του, δηλαδή ο οιονεί «ένδικος» χαρακτήρας της, τότε οι δικονομικές αρχές *tantum devolutum quantum appellatum* και *secundum allegata et probata* συνηγορούν υπέρ του αποκλεισμού της χειροτέρευσης της θέσης του προσφεύγοντος (βλ. Ε. Πρεβεδούρου/Σ. Κυβέλος, Νεότερες εξελίξεις ως προς την *reformatio in peius* στην ενδικοφανή προσφυγή (Με αφορμή την απόφαση ΣτΕ 236/2016), ΘΠΔΔ 2/2016, σελ. 159-162). Εν προκειμένω, δεδομένου ότι κατ' άρθρο 360 ν. 4412/2016 προβλέπεται ορισμένη αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, αλλά και το αρμόδιο όργανο ενώπιον του οποίου αυτή ασκείται και από το οποίο θα κριθεί, ότι επιπλέον προβλέπεται και η σχέση της προδικαστικής προσφυγής με το δικαστικό έλεγχο των οικείων διαφορών, αφού η υποβολή της αποτελεί προϋπόθεση για την παραδεκτή άσκηση όλων των ενδίκων βοηθημάτων, ότι η διαδικασία ενώπιον της ΑΕΠΠ προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου (αρ. 18 ΠΔ 39/2017 & αρ. 367 ν. 4412/2016), η οποία και καθορίζει σαφώς την προθεσμία, εντός της οποίας ο θιγόμενος οικονομικός φορέας θα πρέπει να ασκήσει την προβλεπόμενη προσφυγή, προκύπτει ότι η ιδιαιτερότητα της προδικαστικής προσφυγής, σε σχέση με τις άλλες ενδικοφανείς προσφυγές, είναι ότι δεν αποτελεί μόνο διαδικαστική προϋπόθεση για την άσκηση του κυρίως ενδίκου βοηθήματος, όπως συνήθως συμβαίνει, αλλά και προϋπόθεση για την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος της προσωρινής έννομης προστασίας και συγκεκριμένα της αίτησης αναστολής κατ' άρθρο 372 ν. 4412/2016. Η άσκησή της αποτελεί δηλαδή διαδικαστική προϋπόθεση για τη μετέπειτα άσκηση κατά της ίδιας πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής των ενδίκων βοηθημάτων τόσο της προσωρινής όσο και της οριστικής έννομης προστασίας και, για το λόγο αυτό, η διαδικασία ενώπιον της ΑΕΠΠ συνιστά ενδικοφανή διαδικασία (βλ. Χ. Δετσαρίδης, Η προδικαστική προσφυγή στο στάδιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, εκδ. Σάκκουλα 2019, σελ. 349-351, sakkoulas-online.gr). Καθόσον λοιπόν πρόκειται περί ενδικοφανούς διαδικασίας, είναι αυτονόητο ότι η τελικώς εκδοθείσα απόφαση της ΑΕΠΠ δε θα πρέπει να χειροτερεύει τη θέση του προσφεύγοντος, έτσι όπως η απαγόρευση αυτή ισχύει σαν γενική αρχή του δικαίου, που εφαρμόζεται επί των ενδικοφανών προσφυγών. (βλ. Χ. Δετσαρίδης, Η προδικαστική προσφυγή στο στάδιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, εκδ.

Σάκκουλα 2019, σελ. 461, sakkoulas-online.gr). 41. Συνεπώς, οι ως άνω ισχυρισμοί προβάλλονται απαραδέκτως δια της ασκηθείσας παρέμβασης της εταιρίας “ ..”, και τούτο διότι, παρίσταται απαράδεκτη η προβολή τέτοιων ισχυρισμών με άσκηση παρέμβασης, η οποία σύμφωνα με τον νόμο (παρ. 3 αρ. 362 Ν. 4412/2016), δεν μπορεί παρά να κατατείνει μόνο στην διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης και στην ορθότητα των λόγων της, και όχι στην τροποποίησή της όπως εν προκειμένω επιδιώκεται με την προσθήκη επιπρόσθετης αιτιολογίας περί την απόρριψη της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας εταιρίας μας (ΑΕΠΠ 9/2020). Παράλληλα δε, η παρεμβαίνουσα, θίγει, ανεπίτρεπτα, το περιεχόμενο της τεχνικής μας προσφοράς επιχειρώντας την χειροτέρευση της θέσης της προσφεύγουσας εταιρίας μας, καθιστώντας τον προβαλλόμενο λόγο της ασκηθείσας παρέμβαση απορριπτέο ως απαράδεκτο.

II. Περί της απαίτησης προσκόμισης Πιστοποιητικού ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) i. Αναφορικά με τις με αριθ. πρωτ./01.06.2020 Απόψεις της αναθέτουσας αρχής του «» 42. Επί του δεύτερου λόγου απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας εταιρίας μας, η αναθέτουσα αρχή του «», εισφέρει δια των από 01.06.2020 Απόψεών της συμπληρωματική αιτιολογία, πλην όμως, ως θα αναλύσουμε, η εν λόγω αιτιολογία εισφέρεται όλως αβάσιμα, μη νόμιμα και καταχρηστικά. Ειδικότερα, η αναθέτουσα αρχή, πέραν του ισχυρισμού περί προσκόμισης “Πιστοποιητικού” αντί για “Βεβαίωσης” ως προς το ISO 26000:2010, επί του οποίου, προς αποφυγή επαναλήψεων αναφερόμαστε και επικαλούμαστε τις παρ. 17 & 18 της υπό εξέταση προδικαστικής μας προσφυγής, διαλαμβάνει επιπροσθέτως της αρχικής της “αιτιολογίας” απόρριψης της προσφοράς μας, ότι «ο φορέας πιστοποίησης δεν βρίσκεται στους καταλόγους διαπιστευμένων Φορέων και Εργαστηρίων του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.), σε αντίθεση με τους υπόλοιπους φορείς που εξέδωσαν Βεβαιώσεις για το ISO 26000 : 1. 2. 3.». Ωστόσο, η αναθέτουσα αρχή δια της συμπληρωτικής εν λόγω αιτιολογίας σφάλλει προδήλως ερειδόμενη επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι ο φορέας “” δεν συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο των εκ του ΕΣΥΔ διαπιστευμένων φορέων, και αυτό διότι πρόκειται για διαπιστευμένο φορέα εκ του αντίστοιχου Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης των Ηνωμένων

Πολιτειών Αμερικής, ήτοι εκ του *International Accreditation Service (IAS)*, η διαπίστευση του οποίου είναι εφάμιλλη και ισοδύναμη. 43. Πρωτίστως, όμως, η ως άνω συμπληρωματική αιτιολογία καθίσταται εσφαλμένη διότι ουδέ ερείδεται εκ των εγγράφων της σύμβασης, ουδέ συνιστά απόκλιση εκ της απαράβατης απαίτησης υπ' αρ. 5 Μέρους Β', Παραρτήματος Ι της διακήρυξης, δια της οποίας ρητά απαιτείται ότι εντός της τεχνικής τους προσφοράς οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς υποχρεούνται όπως προσκομίσουν «Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης.». Ήτοι, ουδόλως απαιτείται τα εν λόγω Πιστοποιητικά να έχουν εκδοθεί συγκεκριμένα και μόνον εκ Φορέα Πιστοποίησης διαπιστευμένο εκ του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης της Ελλάδας (ΕΣΥΔ), απλώς αρκεί τα επίμαχα πιστοποιητικά να έχουν χορηγηθεί από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης. Ουδόλως επιτρέπεται δε, είτε ο αποκλεισμός οικονομικού φορέα για υποβολή δικαιολογητικών μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣτΕ 18, 19/2011, ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 1616/2008, ΕΑ ΣτΕ 254/2008, εκ της σκ. 27 ΑΕΠΠ 752/2018), είτε η τροποποίηση του κανονιστικού πλαισίου της διακήρυξης και των όρων αυτής μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού επί σκοπώ δημιουργίας λόγων αποκλεισμού προσφοράς οικονομικού φορέα το πρώτον κατά την αξιολόγηση της τεχνικής του προσφοράς, μη προβλεπόμενων εκ του κανονιστικού πλαισίου της διακήρυξης, ως όλως μη νόμιμα επιχειρείται εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής του παρόντος διαγωνισμού (βλ. Μέρη Β' και Γ' προδικαστικής μας προσφυγής παρ. 19 έως 28). Ως εκ τούτου, η συμπληρωματική αιτιολογία που παρατίθεται στις από 1.06.2020 Απόψεις της αναθέτουσας αρχής καθίσταται εσφαλμένη, μη νόμιμη, και συνεπώς, ακυρωτέα. 44. Επιπλέον, σύμφωνα με τον υπ' αριθ. 765/2008 Κανονισμό (ΕΚ) της 9ης.07.2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου, ορίζονται τα ακόλουθα: «Άρθρο 1, Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής 1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες οργάνωσης και λειτουργίας της διαπίστευσης των οργανισμών

αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οι οποίοι αναπτύσσουν δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης. [...] Άρθρο 2, Ορισμοί Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί: [...] 10. «διαπίστευση»: βεβαίωση από εθνικό οργανισμό διαπίστευσης ότι ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης πληροί τις απαιτήσεις που έχουν τεθεί με εναρμονισμένα πρότυπα και, όπου είναι εφαρμοστέο, τις τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που καθορίζονται στα αντίστοιχα τομεακά συστήματα, για να εκτελεί μια συγκεκριμένη δραστηριότητα αξιολόγησης της συμμόρφωσης· 11. «εθνικός οργανισμός διαπίστευσης»: ο μόνος οργανισμός κράτους μέλους που εκτελεί τη διαπίστευση επί τη βάση εξουσίας που του παρέχει το κράτος αυτό· 12. «αξιολόγηση της συμμόρφωσης»: η διαδικασία με την οποία αποδεικνύεται κατά πόσον πληρούνται οι ειδικές απαιτήσεις που αφορούν προϊόν, διαδικασία, υπηρεσία, σύστημα, πρόσωπο ή φορέα· 13. «οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης»: οργανισμός ο οποίος πραγματοποιεί δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων βαθμονομήσεων, δοκιμών, πιστοποίησης και επιθεώρησης· [...] Άρθρο 4, Γενικές αρχές 1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν και μόνο εθνικό οργανισμό διαπίστευσης. 2. Όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι δεν είναι οικονομικά σκόπιμο ή εφικτό να διαθέτει εθνικό οργανισμό διαπίστευσης ή να παρέχει ορισμένες υπηρεσίες διαπίστευσης, προσφεύγει, στο μέτρο του δυνατού, στον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης άλλου κράτους μέλους. [...] Άρθρο 5, Διαδικασία διαπίστευσης 14 1. Οι εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης, όταν τους ζητηθεί από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, αξιολογούν κατά πόσον ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης διαθέτει την τεχνική επάρκεια που απαιτείται για την υλοποίηση μιας συγκεκριμένης δραστηριότητας αξιολόγησης της συμμόρφωσης και, σε θετική περίπτωση, οι εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης εκδίδουν πιστοποιητικό διαπίστευσης προς το σκοπό αυτό. [...] Άρθρο 7, Διασυνοριακή διαπίστευση 1. Όταν ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης ζητά διαπίστευση, την ζητά από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ή από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης στον οποίο έχει προσφύγει το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2. Εντούτοις, ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης μπορεί να ζητήσει διαπίστευση από εθνικό

οργανισμό διαπίστευσης διαφορετικό από εκείνους που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος έχει αποφασίσει να μη δημιουργήσει εθνικό οργανισμό διαπίστευσης και δεν έχει προσφύγει σε εθνικό οργανισμό διαπίστευσης άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2· β) όταν οι εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν πραγματοποιούν διαπίστευση όσον αφορά τις δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης για τις οποίες ζητείται διαπίστευση· γ) όταν οι εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν έχουν υποβληθεί επιτυχώς στην αξιολόγηση από ομοτίμους βάσει του άρθρου 10 όσον αφορά τις δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης για τις οποίες ζητείται διαπίστευση. 2. Όταν ένας εθνικός οργανισμός διαπίστευσης λαμβάνει αίτηση βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β) ή γ), ενημερώνει τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αιτών οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Στην περίπτωση αυτή, ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης του κράτους μέλους, στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αιτών οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης, μπορεί να συμμετάσχει ως παρατηρητής. 3. Ένας εθνικός οργανισμός διαπίστευσης μπορεί να ζητήσει από άλλον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης να πραγματοποιήσει μέρος της αξιολόγησης. Στην περίπτωση αυτή, το πιστοποιητικό διαπίστευσης εκδίδεται από τον αιτούντα οργανισμό. [...]». 45. Κατά τα ανωτέρω, οι πιστοποιήσεις, όπως αυτές που αφορά η επίδικη διαδικασία, εκδίδονται από οργανισμούς αξιολόγησης συμμόρφωσης οικονομικών φορέων, οι οποίοι οργανισμοί αξιολόγησης πρέπει με τη σειρά τους να είναι διαπιστευμένοι από τον μοναδικό ανά κράτος-μέλος εθνικό οργανισμό διαπίστευσης, που είναι αυτός του τόπου εγκατάστασης του οργανισμού αξιολόγησης συμμόρφωσης (πιστοποιητή). Υπάρχει, όμως και η δυνατότητα διαπίστευσης πιστοποιητή από εθνικό οργανισμό διαπίστευσης άλλου από αυτού της χώρας εγκατάστασης (βλ. παρ. 2 άρθρο 4 και άρθρο 7 Κανονισμού 765/2008). Εξάλλου, από τα παραπάνω προκύπτει ότι η διαπίστευση (“accreditation” στο αγγλόγλωσσο κείμενο) συνιστά βεβαίωση συνδρομής προσόντων και ικανότητας αξιολόγησης της συμμόρφωσης, που παρέχεται και αφορά συγκεκριμένο οργανισμό αξιολόγησης και όχι απλώς και αφηρημένα τις ανά περίπτωση ακολουθούμενες διαδικασίες αξιολόγησης,

ανεξαρτήτως προσώπου του αξιολογούντος φορέα. Συνεπώς, η διαπίστευση συντρέχει και αναγνωρίζεται ως προσωπικό προσόν επί συγκεκριμένου πιστοποιητή και δεν διέπει εν γένει και ανεξαρτήτως του ποιος εφαρμόζει τις διαδικασίες αξιολόγησης που αυτός τηρεί (ΑΕΠΠ 791/2018). Επίσης, όλοι οι διαπιστευμένοι φορείς έχουν μεταξύ τους αμοιβαία αναγνώριση (IAF MLA) και έτσι τα πιστοποιητικά τους είναι ισοδύναμα. Στην περίπτωση δε που ο φορέας πιστοποίησης έχει έδρα την Ελλάδα, ο ίδιος θα είχε διαπίστευση από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης και αντιστοίχως φορείς που εδρεύουν σε άλλη χώρα είναι διαπιστευμένοι από τον αντίστοιχο εθνικό τους φορέα ή από τον φορέα της επιλογής τους (βλ. παρ. 2 άρθρο 4 και άρθρο 7 Κανονισμού 765/2008). 46. Εν προκειμένω, ο διεθνής φορέας πιστοποίησης των συστημάτων της εταιρίας μας “ ..”, εδρεύει στην (βλ. σελ. 2 σχετ. 3 προσφυγής μας), είναι διαπιστευμένος από τον (....) των (βλ. σελ. 2 σχετ. 3 προσφυγής μας), δραστηριοποιείται πάνω από δεκαετία στην Ελλάδα, και είναι από τους μεγαλύτερους φορείς πιστοποίησης παγκόσμια (με γραφεία, εκτός από την Ελλάδα, σε πενήντα χώρες σε όλο τον κόσμο) είναι διαπιστευμένος από τον των που είναι πιθανά ο μεγαλύτερος Φορέας Διαπίστευσης Παγκόσμια με πάνω από 1000 πιστοποιητικά Διαπίστευσης σε Φορείς Πιστοποίησης. Ήτοι, οι απαιτούμενες πιστοποιήσεις έχουν χορηγηθεί από τον φορέα «», ο οποίος μπορεί να μην είναι διαπιστευμένος από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) αλλά είναι διαπιστευμένος από τον (.....), το αντίστοιχο δηλαδή σύστημα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Συνεπώς ο φορέας “ ..” αποτελεί οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης της εταιρίας μας έναντι αναγνωρισμένων διεθνών προτύπων για τη διασφάλιση της αμεροληψίας και της ικανότητας της υπό αξιολόγηση εταιρίας μας. Οι οργανισμοί διαπίστευσης είναι εγκατεστημένοι σε πολλές χώρες με πρωταρχικό σκοπό να διασφαλίσουν ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης υπόκεινται σε εποπτεία από επίσημο φορέα, και ρυθμίζουν εκείνα τα ζητήματα που ενισχύουν την αποδοχή προϊόντων και υπηρεσιών πέραν των εθνικών συνόρων, δημιουργώντας έτσι ένα πλαίσιο για τη στήριξη του διεθνούς εμπορίου μέσω της άρσης των τεχνικών εμποδίων. Στους τομείς των συστημάτων διαχείρισης, των προϊόντων, των υπηρεσιών, του προσωπικού και άλλων παρόμοιων προγραμμάτων αξιολόγησης της

συμμόρφωσης, η διαχείριση των ζητημάτων αυτών εναπόκειται στο “Διεθνές Φόρουμ Διαπίστευσης” (IAF) (https://www.iaf.nu/articles/About_Us/2), μέλος του οποίου αποτελεί τόσο το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) (https://www.nu/articles/_MEM_Greece/74) όσο και το αντίστοιχο Εθνικό Σύστημα 16 Διαπίστευσης των ΗΠΑ (.....) (https://www.iaf.nu/articles/IAF_MEM_USA__all/112). Η Διεθνής Αναγνώριση και ισοδυναμία των πιστοποιητικών αναγνωρίζεται τέλος και από το ΕΣΥΔ (μέλος επίσης του και πολύ σωστά, αυτό δηλώνεται και στην ιστοσελίδα του: <http://esyd.gr/portal/p/esyd/el/synergasia.jsp>). 47. Συναφώς, υποβάλαμε εντός της τεχνικής μας προσφοράς τις νομίμως υπογεγραμμένες βεβαιώσεις του Φορέα Πιστοποίησης “.....”, δια των οποίων αποδεικνύεται ότι ο Φορέας Πιστοποίησης “” αποτελεί νομίμως εξουσιοδοτημένος φορέας από τον Διεθνή Οργανισμό Διαπίστευσης (International Accreditation Service) για την έκδοση Πιστοποιητικών για τα Πρότυπα, μεταξύ άλλων, ISO 9001:2015, ISO 14001:2015, ISO OHSAS 18001:2007, ISO 22000:2005 και ISO 2200:2010 (βλ. σχετ. 3 προσφυγής μας). Ήτοι ακριβώς των απαιτούμενων εκ του υπ’ αρ. 5 Μέρους Β’, Παραρτήματος Ι της διακήρυξης. Η σελίδα που έπεται εκάστου πιστοποιητικού (βλ. σχετ. 3), αποτελεί ακριβώς το αποδεικτικό εκείνο έγγραφο ότι ο Φορέας Πιστοποίησης “” αποτελεί νομίμως εξουσιοδοτημένο φορέα από τον Διεθνή Οργανισμό Διαπίστευσης (International Accreditation Service) για την έκδοση και την χορήγηση των Πιστοποιητικών που έχουμε προσκομίσει εντός της τεχνικής μας προσφοράς. Οι σελίδες δηλαδή αυτές, αποτελούν ενημερωτικά έγγραφα, με ειδικό τεχνικό περιεχόμενο ως προς τη νομιμοποίηση του Φορέα “.....” όπως μας χορηγήσει τα επίμαχα πιστοποιητικά, ο οποίος φορέας εκ των ανωτέρω, αδιάσειστα αποδεικνύεται ότι είναι νομίμως διαπιστευμένος εκ του αντίστοιχου Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης των Η.Π.Α. Το γεγονός ότι ο Φορέας Πιστοποίησης “” έχει επιλέξει να εξουσιοδοτηθεί εκ του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης των Η.Π.Α., και όχι εκ του αντίστοιχου συστήματος της Ελλάδας (ΕΣΥΔ), ερείδεται επί του δικαιώματος του φορέα “”, ο οποίος εδρεύει στην, ήτοι εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επιλέξει Φορέα Διαπίστευσης εκτός της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένος, ήτοι εκτός της Τούτο διότι οι φορείς πιστοποίησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση διαπιστεύονται υποχρεωτικά

στο Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης της χώρας εγκατάστασής τους (βλ. Κανονισμό ΕΚ 765/2008). Προς επίρρωση όλων των ανωτέρω, παραδεκτά προσκομίζουμε δια του παρόντος την από 12.06.2020 βεβαίωση του Φορέα Πιστοποίησης “, που χορηγήθηκε στην εταιρία μας αποκλειστικά για τη συμμετοχή μας επί του παρόντος διαγωνισμού, δια της οποίας εισφέρονται όλα τα ως άνω πραγματικά περιστατικά (Σχετικό 6), και ορθώς λαμβάνεται υπόψη εκ της Αρχής σας στο πλαίσιο εξέτασης της παρούσας προδικαστικής μας προσφυγής (σκ. 31 ΑΕΠΠ 752/2018). 48. Η ύπαρξη δε νομολογίας, πόσο μάλλον εκ της Αρχής σας, όπου ορίζεται ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να αποδέχεται ισοδύναμα πιστοποιητικά από άλλους οργανισμούς, καταρρίπτει τον ισχυρισμό της αναθέτουσας αρχής ότι προσκομίσαμε πιστοποιητικό ISO από μη διαπιστευμένο φορέα εκ του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ). Ο σκοπός της διακήρυξης, στο παρόν στάδιο που ζητείται η υποβολή δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς, είναι η ύπαρξη και υποβολή πιστοποιητικών ISO προς απόδειξη διασφάλισης της ύπαρξης των ποιοτικών χαρακτηριστικών χωρίς να απαιτείται αυτά τα πιστοποιητικά να έχουν εκδοθεί αποκλειστικά από φορέα πιστοποίησης με διαπίστευση από το ΕΣΥΔ. Συγκεκριμένα, «(...) εν όψει δε του γεγονότος ότι κανονιστικές ρυθμίσεις, όπως οι θεσπιζόμενοι με τη διακήρυξη διαγωνισμού όροι, δεν χρήζουν ως εκ της φύσεώς τους αιτιολογίας (Ε.Α. 977/2006, 876/2004), η Διοίκηση είναι, κατ’ αρχήν ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακηρύξεως ως προς τα προς προμήθεια είδη, καθορίζοντας τα ειδικότερα τεχνικά χαρακτηριστικά τους και τις ανάγκες της υπηρεσίας από ποσοτική και ποιοτική άποψη, απαραδέκτως δε αμφισβητείται από τον προτιθέμενο να μετάσχει στο διαγωνισμό η σκοπιμότητα της θεσπίσεως επί μέρους τεχνικών προδιαγραφών. Οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι, γιατί πλήττουν απαραδέκτως την ακυρωτικώς ανέλεγκτη τεχνική εκτίμηση της Αναθέτουσας Αρχής ως προς την σκοπιμότητα των θεσπιζόμενων από αυτήν τεχνικών προδιαγραφών (Ε.Α. ΣτΕ 133/2012, 670/2009, 117/2007, 1076, 977/2006, 63, 373, 356/2004 κ.ά.). Ακόμη σε ότι αφορά τους λόγους με τους οποίους η προσφεύγουσα επικαλείται ότι τα ζητούμενα πρότυπα κατά,, υπερκαλύπτονται από τις απαιτήσεις συμμόρφωσης σύμφωνα με άλλα πρότυπα, αυτοί, αφενός μεν, ως διατυπώνονται, συνδέονται με ζητήματα σκοπιμότητας που όπως ανωτέρω αναφέρθηκε ανήκουν στην

διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής και αλυσιτελώς προβάλλονται στο παρόν στάδιο όπου δεν έχει ανακύψει και ούτε θα μπορούσε να έχει ανακύψει ζήτημα άρνησης της αναθέτουσας αρχής να δεχθεί ισοδύναμα πρότυπα και πρόσφορα αποδεικτικά μέσα καταλληλότητας κατά τις διατάξεις της οδηγίας» (ΑΕΠΠ 21/2017 σκ. 23). 49. Άλλωστε, έχει κριθεί *ad hoc* εκ της Αρχής σας, στην με αριθ. 752/2018 Απόφαση 4ου Κλιμακίου (σκέψη 31), επί ισχυρισμού προδικαστικής προσφυγής, που στρεφόταν μάλιστα κατά της εταιρίας μας στο πλαίσιο έτερης διαγωνιστικής διαδικασίας του αυτού αντικειμένου, αναφορικά με την “μη νόμιμη” αποδοχή Πιστοποιητικών που έχουν εκδοθεί από Φορέα Πιστοποίησης διαπιστευμένο εκ του αντίστοιχου συστήματος Διαπίστευσης των ΗΠΑ, ότι «επειδή οι επίμαχες πιστοποιήσεις έχουν χορηγηθεί από τον φορέα «» - ο οποίος μπορεί να μην είναι διαπιστευμένος από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), αλλά είναι διαπιστευμένος από τον (.....), το αντίστοιχο, δηλαδή σύστημα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής – ορθώς έγιναν αποδεκτές από την οικεία αναθέτουσα αρχή. Περαιτέρω, ο επίμαχος Φορέας Πιστοποίησης («.....»), όπως προκύπτει από το προσκομισθέν πιστοποιητικό Διαπίστευσης (IAS), φέρει την απαιτούμενη διαπίστευση και συνακόλουθα πληρείται ο σκοπός του Παραρτήματος Ι («Τεχνικές Προδιαγραφές») της Διακήρυξης περί προσκόμισης Πιστοποιητικών [...]». 50. Περαιτέρω, κατ’ άρθρο 56 ν. 4412/2016 (άρθρο 44 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), αναφορικά με τις εκθέσεις δοκιμών, πιστοποίηση κι άλλα αποδεικτικά μέσα, ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να προσκομίζουν έκθεση δοκιμών από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης ή πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από τέτοιο οργανισμό ως αποδεικτικό μέσο συμμόρφωσης με απαιτήσεις ή κριτήρια που αναφέρονται στις τεχνικές προδιαγραφές, τα κριτήρια ανάθεσης ή τους όρους εκτέλεσης της σύμβασης. Αν οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν την υποβολή πιστοποιητικών εκδιδόμενων από συγκεκριμένο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οφείλουν να δέχονται επίσης πιστοποιητικά από άλλους ισοδύναμους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης. [...]», ενώ, κατ’ άρθρο 82 ν. 4412/2016 (άρθρο 62 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), αναφορικά με τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση

πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη - μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας». 51. Αναφορικά με τα προσόντα του άρθρου 82 ν. 4412/2016, που συνιστούν προσωπικές ιδιότητες του προσφέροντος, κι άρα κατ' άρθρο 75 παρ. 4 ν. 4412/2016 κριτήρια επιλογής, αυτά διέπονται από τον κανόνα αποδοχής ισοδύναμων αποδεικτικών μέσων και προτύπων, ως έκφραση της αρχής της τεχνικής ουδετερότητας, υπό την έννοια ότι δεν αποκλείεται οικονομικός φορέας που κατέχει επί της ουσίας τα πιστοποιούμενα δια των προτύπων αυτών προσόντα, πλην όμως δεν κατέχει κάποιο εκ των απαιτούμενων πρότυπο αλλά κατέχει επαρκή για την απόδειξη της επί της ουσίας κατοχής των οικείων εν γένει ικανοτήτων, εναλλακτικά αποδεικτικά μέσα κάθε είδους (εκ της σκέψεως 3 ΑΕΠΠ 653/2020). Κατά συνέπεια, η διάταξη εδ. β' του άρ. 82 παρ. 1 Ν. 4412/2016 έχει την έννοια ότι αναγνωρίζονται τα αντίστοιχου αντικειμένου, ήτοι ισοδύναμα, πιστοποιητικά από μη διαπιστευμένους οργανισμούς αξιολόγησης με τόπο εγκατάστασης άλλο κράτος-μέλος (άρα, ότι τυχόν αναγνωρίζονται άνευ όρων και άνευ συμμόρφωσης με τον οικείο Κανονισμό, τα πιστοποιητικά από άλλα κράτη μέλη), χωρίς, δηλαδή να πληρούνται οι αντίστοιχες προϋποθέσεις του εδ. α', οι οποίες ταυτίζονται και με το εξαρχής καταρχήν παραδεκτό κάθε πιστοποιητικού εκδοθέντος από οργανισμό αξιολόγησης με εγκατάσταση στην Ένωση, ήτοι στην Ελλάδα ή έτερο κράτος-μέλος (σκ. 10 ΑΕΠΠ 791/2018). Οι δε, αναθέτουσες ναι μεν δύνανται να θεσπίζουν ποιοτικές απαιτήσεις, αυτές όμως δεν μπορούν να παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό, μη αποδεχόμενες την

πλήρωση τους με επαρκείς ισοδύναμους τρόπους (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 1040/2018 και πρβλ. και ΔΕΕ, C-412/2017, απόφαση της 25-10-2018, σκέψεις 38-41, C45/87, απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 1988,, σκέψη 22, C-395/93, απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 1995,, σκέψη 27, C-421/09, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2010,, σκέψη 31, C-296/2015, απόφαση της 8-6- 2017, σκέψεις 74- 77, εκ της σκ. 5 ΑΕΠΠ 46,48/2020). 52. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και υπό την αδόκητη εκδοχή κατά την οποία η αναθέτουσα αρχή δεν αποδεχθεί τα προσκομισθέντα εκ μέρους μας Πιστοποιητικά ISO, ως εκδοθέντα από ισοδύναμο – δη αντίστοιχο – εθνικό σύστημα διαπίστευσης άλλου κράτους, τότε και πάλι ουδόλως δύναται να επιτραπεί ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας εταιρίας μας, ο οποίος θα επακολουθήσει της παράλειψης της αναθέτουσας όπως, κατά δεσμία αρμοδιότητά της, κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016, ζητήσει από την προσφεύγουσα εταιρία μας διευκρινίσεις, δια των οποίων θα ζητούνταν ακόμη και οι αναλυτικοί έλεγχοι ως και ο εν γένει φάκελος στοιχειοθέτησης των παραπάνω πιστοποιητικών ως και κάθε τυχόν σχετιζόμενο με αυτόν μέτρο ποιότητας που συνεχεται με τα παραπάνω ζητούμενα πιστοποιητικά και το αποδεικτικό της αντικείμενο, προκειμένου να διακριβωθεί η τυχόν ισοδυναμία ή μη των μέτρων ποιότητας (εκ της σκ. 10 ΑΕΠΠ 744/2018). Δεδομένων των ανωτέρω, παγίως γενομένων δεκτών, καθίσταται σαφές ότι η συμπληρωματική αιτιολογία, ως εισφέρεται δια των από 01.06.2020 Απόψεων της αναθέτουσας αρχής του «», αναφορικά με την φερόμενη έλλειψη διαπίστευσης του φορέα πιστοποίησης “”, ο οποίος, παρότι δεν είναι διαπιστευμένος εκ του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης της Ελλάδας (ΕΣΥΔ), είναι διαπιστευμένος εκ του αντίστοιχου Εθνικού Συστήματος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, παρίσταται εσφαλμένη, πλημμελής, μη νόμιμη, ουσία και Νόμω αβάσιμη και συνεπώς απορριπτέα.

ii. Αναφορικά με την από 29.05.2020 Παρέμβαση του οικονομικού φορέα «» 20 53. Η παρεμβαίνουσα εταιρία «», επί του δεύτερου λόγου απόρριψης της τεχνικής μας προσφοράς, επικαλούμενη την με αριθ. 137/2020 Απόφαση της Αρχής σας, καταφάσκει στο όλως άτοπο συμπέρασμα ότι η εταιρία μας “εσφαλμένα και μη προσηκόντως υπέβαλε πιστοποιητικό και όχι βεβαίωση ότι εφαρμόζει σύστημα διαχείρισης κοινωνικής ευθύνης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες του ISO 26000:2010, ούτε βέβαια

σύμφωνα με το site του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), η εταιρία ΑΠΟΤΕΛΕΙ διαπιστευμένο οργανισμό πιστοποίησης ως προς το ISO 26000:2010 σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 4412/2016". Ως προς, δε, το δεύτερο σκέλος του εκ της παρεμβαίνουσας ισχυρισμού, ήτοι ως προς την φερόμενη έλλειψη διαπίστευσης του Φορέα Πιστοποίησης ".....", αναφερόμαστε και επικαλούμαστε, προς αποφυγή επαναλήψεων, όσα ήδη έχουμε διαλάβει τεκμηριωμένα ανωτέρω προς αντίκρουση του αντίστοιχου εκ της αναθέτουσας αρχής ισχυρισμού (βλ. ως άνω παρ. 42 έως και 52 υπομνήματος). Όσα δε προβάλλονται από την παρεμβαίνουσα, μετ' επικλήσεως της με αριθ. 137/2020 Απόφασης της Αρχής, αναφορικά με την φερόμενη πλημμέλεια της εταιρίας μας που προσκόμισε Πιστοποιητικό ISO 22000:2010 αντί της "Βεβαίωσης", είναι απορριπτέα ως αβάσιμα και αστήρικτα εκ των εγγράφων της παρούσας σύμβασης, για τους κάτωθι, υποστηρικτικούς της προδικαστικής μας προσφυγής, λόγους. 54. Εκ της μελέτης της με αριθ. 137/2020 Απόφασης 7ου Κλιμακίου της Αρχής σας, στο πλαίσιο εξέτασης προδικαστικής προσφυγής επί διαγωνιστικής διαδικασίας με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών φύλαξης, προκύπτει ότι στην "επίδικη" διακήρυξη είχε τεθεί ρητά η εξής απαίτηση «11.5 Οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να συμμορφώνονται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και συγκεκριμένα συστήματα. Για την απόδειξη της ανωτέρω συμμόρφωσης θα πρέπει να διαθέτουν:.... Πιστοποιητικό SA8000:2014 ή αντίστοιχο ισοδύναμο για τη διαχείριση της Κοινωνικής Υπευθυνότητας στο πεδίο εφαρμογής παροχή υπηρεσιών ασφάλειας». Η δε παρούσα διακήρυξη του ρητά απαιτεί στην περ. 5 Μέρους Β΄ Παραρτήματος Ι, την προσκόμιση, εκ των οικονομικών φορέων εντός της τεχνικής τους προσφοράς, τα εξής «5) Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης». Πρωτίστως, επομένως, συνάγεται ότι το σύνολο του επίμαχου ισχυρισμού της παρεμβαίνουσας προβάλλεται αλυσιτελώς αφής στιγμής ερείδεται επί Απόφασης ΑΕΠΠ με ουσιωδώς διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, δεδομένου ότι στην μεν διακήρυξη είχε τεθεί ως απαίτηση η απόδειξη διάθεσης Πιστοποιητικού SA8000:2014, στη δε παρούσα διακήρυξη τίθεται ως

απαίτηση η προσκόμιση Πιστοποιητικού ISO 26000:2010. Ως εκ τούτου, η παρεμβαίνουσα καταφάσκει σε άτοπα συμπεράσματα ερειδόμενη επί διαφορετικών πραγματικών περιστατικών, καθιστώντας τίνι τρόπω την ασκηθείσα παρέμβαση απορριπτέα. 55. Επισημαίνουμε ότι αιτιολογία απόρριψης της προσφοράς του τότε προσφεύγοντα ενώπιον της Αρχής σας οικονομικού φορέα, στην υπόθεση της Απόφασης 137/2020 7ου Κλιμακίου, αποτέλεσε η εξής: «B.1.2 Στο κατατεθειμένο από την αυτή «Τυποποιημένο έντυπο υπεύθυνης δήλωσης (ΤΕΥΔ), στο πεδίο IV.Δ. «Συστήματα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης» αναφέρει ότι διαθέτει το «δ) ISO 26000:2010 για τη Διαχείριση της Κοινωνικής Υπευθυνότητας» ως ισοδύναμο του πιστοποιητικού SA8000:2014. B.1.3. Επειδή, η κατοχή του Πιστοποιητικού SA 8000:2008 αποδεικνύει τη δέσμευση της πιστοποιημένης εταιρίας σε θέματα εταιρικής κοινωνικής ευθύνης και παρέχει σε κάθε ενδιαφερόμενο μέρος εχέγγυα ως προς την υπευθυνότητα της εν λόγω εταιρίας και την - εκ μέρους της - υιοθέτηση ορθών πρακτικών σε θέματα διασφάλισης κοινωνικών δικαιωμάτων. Πιο συγκεκριμένα, η πιστοποίηση μιας εταιρίας με το Πιστοποιητικό SA 8000:2008, επιβεβαιώνει την ύπαρξη άριστου και ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος (παροχή ίσων ευκαιριών σε όλους τους εργαζομένους, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, εθνικότητας ή θρησκείας, συνδικαλιστική ελευθερία, τήρηση των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας κλπ) (σχετ. απόφαση 464/2018 Α.Ε.Π.Π. 4ο Κλιμάκιο) B.1.4. Για το ISO 26000:2010 στην ιστοσελίδα «www.niriis.gr/governance/iso-26000-ti-einai-kaipos-voithaeisto-csr/» αναγράφεται ότι «Το ISO 26000:2010 είναι ένα σύνολο οδηγιών το οποίο παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων και των οργανισμών με κοινωνικά υπεύθυνο τρόπο (γνωστή και ως ή - ή). Αυτό σημαίνει ότι ο οργανισμός ή η επιχείρηση ενεργεί με ηθικό και διαφανή τρόπο, ο οποίος συμβάλλει στην υγεία και την ευημερία της κοινωνίας. Το πρότυπο ISO 26000: 2010 παρέχει καθοδήγηση και όχι απαιτήσεις, επομένως δεν μπορεί να πιστοποιηθεί σε αντίθεση με ορισμένα άλλα γνωστά πρότυπα ISO.» [...] B.1.5. Άρα από όσα αναφέρονται στις σκέψεις B.1.3. και B.1.4. συμπεράνουμε ότι α) το ISO 26000:2010 είναι σύνολο οδηγιών που παρέχουν καθοδήγηση αντί του ορθού Πιστοποιητικό που απαιτούσε η άρθρο 11.5. της υπ. αριθμ. Διακήρυξης και β) το ISO 26000:2010 αφορά καθοδήγηση

ως προς την κοινωνική ευθύνη ενός οργανισμού ενώ το Πιστοποιητικό SA 8000:2008, επιβεβαιώνει την ύπαρξη άριστου και ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος. Δηλαδή το ISO 26000:2010 σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ισοδύναμο του Πιστοποιητικού SA 8000:2008. Κατά συνέπεια όπως τεκμηριώθηκε στις παραπάνω σκέψεις η εταιρεία «... ..» δεν καλύπτει τις επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις του άρθρου 11.5. της υπ. αριθμ. Διακήρυξης». 56. Ήτοι, αιτιολογία απόρριψης της προσφοράς αποτέλεσε η έλλειψη ισοδυναμίας του προσκομισθέντος Πιστοποιητικού ISO 26000:2010 με το απαιτούμενου εκ της Διακήρυξης 22 Πιστοποιητικού SA 8000:2008, ενώ στην προκειμένη περίπτωση, “αιτιολογία” απόρριψης της προσφοράς μας αποτελεί ότι η εταιρία μας «Κατέθεσε Πιστοποιητικό αντί Βεβαίωσης που είναι το ορθό όπως προκύπτει τόσο από τις Βεβαιώσεις των άλλων συμμετεχόντων αλλά και από το site της η οποία στην λίστα των Πιστοποιητικών που χορηγεί δεν περιλαμβάνει το ISO 26000:2010», παρόλο που ως πλήρως αναλυτικά διαλαμβάνουμε στην υπό εξέταση προδικαστική μας προσφυγή, ουδόλως απαιτείται εκ των εγγράφων της σύμβασης - που δεν επιτρέπονται όπως τροποποιηθούν μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού - η κατάθεση “Βεβαίωσης” για το ISO 22000:2010. Η δε, Αρχή σας, δια της με αριθ. 137/2020 Απόφασης 7 ου Κλιμακίου, την ενδεχόμενη αναστολή εκτέλεσης της οποίας δεν δύναται να γνωρίζει η προσφεύγουσα εταιρία μας, απέρριψε την ασκηθείσα προδικαστική προσφυγή με τις ακόλουθες σκέψεις: «30. Επειδή, η διακήρυξη σαφώς και ρητώς στον όρο 11.5 απαιτεί τη συμμόρφωση των προσφερόντων με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και συγκεκριμένα συστήματα και εν προκειμένω απαιτεί να διαθέτουν Πιστοποιητικό SA8000:2014 ή αντίστοιχο ισοδύναμο για τη διαχείριση της Κοινωνικής Υπευθυνότητας στο πεδίο εφαρμογής παροχή υπηρεσιών ασφάλειας. [...] 32. [...] Επομένως, όπως βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή και ο παρεμβαίνων η Βεβαίωση περί εφαρμογής ISO 26000:2010 την οποία κατέχει ο προσφεύγων δεν αποτελεί ισοδύναμο του εκ της Διακήρυξης απαιτούμενου πιστοποιητικού SA 8000:2008 [...]». Ως εκ τούτου, ουδεμία συνάφεια παρουσιάζει η υπόθεση για την οποία εκδόθηκε η με αριθ. 137/2020 Απόφαση 7ου Κλιμακίου της Αρχής σας με την παρούσα επίμαχη διαφορά, κύριο μέρος της οποίας αποτελεί η ρητή, και με σαφήνεια διατυπωμένη, απαίτηση της διακήρυξης περί προσκόμισης Πιστοποιητικού,

μεταξύ άλλων, ISO 22000:2010 και ουδέν άλλου. 57. Αναφορικά δε, με τον ισχυρισμό της παρεμβαίνουσας ότι «η από 14-5-2020 υποβληθείσα με την προδικαστική προσφυγή βεβαίωση-τεχνική γνωμοδότηση της εταιρίας, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη διότι σύμφωνα με το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016 , η συμπλήρωση ή η διευκρίνιση, δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση ή συμπλήρωση, ακόμη και με νέα έγγραφα, εγγράφων ή δικαιολογητικών που έχουν ήδη υποβληθεί και επίσης η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης», διαλαμβάνουμε ότι ο εν λόγω ισχυρισμός αντίκειται ευθέως στην παρ. 1 άρθρου 8 του Π.Δ. 39/2017 (ΦΕΚ Α΄64), που ορίζει ότι «Η προδικαστική προσφυγή περιέχει όλες ανεξαιρέτα τις νομικές και πραγματικές 23 αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά της (άρθρο 362 παρ. 1 εδ. γ΄ ν. 4412/2016)», στις παρ. 1 και 2 άρθρου 18 ομοίως του Π.Δ. 39/2017, όπου ορίζεται ότι «1. Ο σχηματισμός της ΑΕΠΠ, που εξετάζει την προδικαστική προσφυγή, ελέγχει αυτή ως προς τη νομιμότητά της. 2. Ο οικείος σχηματισμός, αφού λάβει υπόψη τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, την εισήγηση του ορισθέντος ως εισηγητή της υπόθεσης, τους προβαλλόμενους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, τις απόψεις της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος, εκδίδει απόφαση, η οποία λαμβάνεται με πλειοψηφία, κατόπιν φανεράς ψηφοφορίας, και είναι αιτιολογημένη», και τέλος στο δικαίωμα της εταιρίας μας αναφορικά με την αποτελεσματική άσκηση προδικαστικής προσφυγής άρθρου 360 ν. 4412/2016. 58. Τούτο διότι, η προδικαστική προσφυγή άρθρου 360 ν. 4412/2016, θα πρέπει να είναι ορισμένη, προκειμένου να τύχει εξέτασης εκ της Αρχής σας. Ήτοι, θα πρέπει οι προβαλλόμενοι, από τον ενδιαφερόμενο, λόγοι να έχουν ιδιαίτερη σημασία για την οριοθέτηση ενώπιον της ΑΕΠΠ της σχετικής διαφοράς, οπότε απαιτείται μέσα στο δικόγραφο της προδικαστικής προσφυγής να γίνεται σαφής προσδιορισμός των νομικών και πραγματικών λόγων για τους οποίους ο θιγόμενος οικονομικός φορέας παραπονείται. Εξάλλου, από τη διάταξη του αρ. 360 ν. 4412/2016 σαφώς προκύπτει ότι η

ύπαρξη αοριστίας στην κατατεθείσα προδικαστική προσφυγή συνεπάγεται ακυρότητα αυτής, η οποία δε μπορεί να θεραπευθεί με αποτέλεσμα η προσφυγή να απορρίπτεται ως απαράδεκτη (βλ. Χ. Δετσαρίδης, *ι. Το ορισμένο της προδικαστικής προσφυγής*, σε: *Η προδικαστική προσφυγή στο στάδιο ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων*, 2019, σ. 360-363, Sakkoulas-Online.gr). Δεδομένων των ανωτέρω, η εταιρία μας, όφειλε, προς επίρρωση μάλιστα των εκ μέρους μας προβαλλόμενων νομικών και πραγματικών λόγων, όπως αποδείξει το ορισμένο της προδικαστικής μας προσφυγής δια σχετικών αποδεικτικών εγγράφων, χωρίς την προσκόμιση των οποίων τα παράπονά μας δεν θα έχουν έρεισμα, άλλως, δεν θα “εισακουστούν”. Για το λόγο αυτό και επειδή δεν εξετάστηκε αυτεπαγγέλτως από την αναθέτουσα αρχή ούτε το ίδιο το πιστοποιητικό ISO, (αφού η αναθέτουσα αρχή θεωρούσε ότι οφείλαμε να υποβάλλουμε «βεβαίωση»), αλλά ούτε η ισοδυναμία διαπίστευσης του φορέα που πιστοποίησε την εταιρία μας και εξέδωσε το υποβληθέν με την προσφορά μας πιστοποιητικό ISO, εύλογα προσκομίσαμε με την προδικαστική μας προσφυγή, ως αποδεικτικό στοιχείο των εκ της προδικαστικής μας προσφυγής ισχυρισμών, την από 14.05.2020 βεβαίωση του νομίμως διαπιστευμένου Φορέα Πιστοποίησης “” (βλ. σχετ. 4 προσφυγής μας), και νομίμως προσκομίζουμε δια του παρόντος και την από 12.06.2020 βεβαίωση του ως άνω Φορέα (βλ. σχετ. 6). Άλλωστε, η Αρχή σας νομίμως λαμβάνει υπόψη και αποδέχεται ως νομίμως συνυποβαλλόμενα των προδικαστικών προσφυγών και των παρεμβάσεων, τα σχετικά αποδεικτικά των ισχυρισμών ενώπιον ΑΕΠΠ έγγραφα (βλ. σκ. 31 ΑΕΠΠ 752/2018 «[...] Περαιτέρω, ο επίμαχος φορέας Πιστοποίησης [...] όπως προκύπτει από το προσκομισθέν πιστοποιητικό διαπίστευσης της Διεθνούς Υπηρεσίας Διαπίστευσης (IAS) (βλ. σχετ. 2 της Παρέμβασης) φέρει την απαιτούμενη διαπίστευση και συνακόλουθα πληρείται ο σκοπός του Παραρτήματος Ι [...]). 59. Ως εκ τούτου, στην προκειμένη, ουδόλως τίθεται ζήτημα αντικατάστασης, άλλως, τροποποίησης ήδη υποβληθείσας προσφοράς, μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, ως όλως μη νόμιμα, μας προσάπτεται εκ της παρεμβαίνουσας εταιρίας «», παρά μόνο τίθεται το ζήτημα της αποτελεσματικής εννόμου προστασίας της προσφεύγουσας εταιρίας μας, η οποία, στο πλαίσιο εξέτασης προδικαστικής προσφυγής αρ. 360 ν. 4412/2016, διασφαλίζεται μόνον δια της προβολής ορισμένων και τεκμηριωμένων επιχειρημάτων, η

βασιμότητα των οποίων αποδεικνύεται δια της προσκόμισης σχετικών, αποδεικτικών των ισχυρισμών, εγγράφων. Τα δε, εν λόγω σχετικά αποδεικτικά έγγραφα, αυτονοήτως, δεν δύναται να υποβληθούν εντός των προσφορών των οικονομικών φορέων, διότι, δεν νοείται οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς να γνωρίζουν εκ των προτέρων είτε εάν η προσφορά τους θα τύχει αποδοχής, είτε την αιτιολογία ενδεχόμενων λόγων απόρριψης της προσφοράς τους. Σε κάθε δε, περίπτωση, δεν νοείται, κατά λογική αλληλουχία, να προνοήσει οιοσδήποτε οικονομικός φορέας όπως προαποδείξει κάτι που ακόμη δεν αμφισβητείται. Συνεπώς, εκ των ως άνω αναλυτικά διαλαμβανομένων, η ασκηθείσα παρέμβαση της εταιρίας «» καθίσταται καθ' ολοκληρίαν απορριπτέα. Επειδή διά της Έκθεσης Απόψεων και της Παρέμβασης ουσιαστικά ομολογείται η βασιμότητα των ισχυρισμών μας. Επειδή υποβάλλουμε το παρόν υπόμνημά μας νόμιμα και εμπρόθεσμα, με το οποίο παραδεκτά και βάσιμα σχολιάζουμε και αντικρούουμε τους όλως αόριστους, αβάσιμους και αντιφατικά προβαλλόμενους ισχυρισμούς της αναθέτουσας αρχής και της παρεμβαίνουσας εταιρίας. Επειδή προς επίρρωση των ανωτέρω, παραπέμπουμε στα υποβληθέντα με την υπό κρίση, με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 604/2020 προδικαστική προσφυγή σχετικά έγγραφα, καθώς και στο ακόλουθο: Σχετικό 6: η από 12.06.2020 βεβαίωση του Φορέα “”. Για όλους αυτούς τους λόγους, επιφυλασσόμενοι κάθε νομίμου δικαιώματός μας και σύμφωνα με τον νόμο....»

18. Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων (άρθρο 18 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ)» του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «1.Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης.Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων

συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων.

19. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 1 -2 του ν. 4412/2016 «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης.... περιέχουν ιδίως ... ια) τα τεχνικά χαρακτηριστικά (προδιαγραφές), την ποσότητα και την περιγραφή των αγαθών, υπηρεσιών ή έργων, τον τρόπο της εκτέλεσης του ελέγχου και της διασφάλισης της ποιότητας, την προθεσμία για την εκτέλεση της σύμβασης, τον τόπο και χρόνο εκτέλεσης, καθώς και άλλα χαρακτηριστικά, ανάλογα με το αντικείμενο της σύμβασης,... ιζ) τους απαραίτατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς, [...]».

20. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 82 Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης (άρθρο 62 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) 1. Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη - μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας.... 3. Εφόσον της ζητηθεί, η Αρχή θέτει στη διάθεση άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 343, κάθε πληροφορία σχετικά με τα έγγραφα

που προσκομίζονται ως στοιχεία αποδεικτικά της συμμόρφωσης με ποιοτικά και περιβαλλοντικά πρότυπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.»

21. Επειδή στο άρθρο 94 «Περιεχόμενο φακέλου «Τεχνική Προσφορά» του ν. 4412/2016 παρ. 4 ορίζεται « Στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων προμηθειών και γενικών υπηρεσιών ο φάκελος της τεχνικής προσφοράς περιέχει ιδίως τα έγγραφα και τα δικαιολογητικά που τεκμηριώνουν την τεχνική επάρκεια, χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των προσφορών και περιγράφονται στα έγγραφα της σύμβασης».

22. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 102 «Συμπλήρωση - αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών» (άρθρο 56 παρ. 3 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του ν. 4412/2016 ορίζεται: «1. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες ή τους υποψηφίους να διευκρινίζουν ή να συμπληρώνουν τα έγγραφα ή δικαιολογητικά που έχουν υποβάλει, μέσα σε εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης. Οποιαδήποτε διευκρίνιση ή συμπλήρωση που υποβάλλεται από τους προσφέροντες ή υποψηφίους, χωρίς να έχει ζητηθεί από την αναθέτουσα αρχή, δεν λαμβάνεται υπόψη.

2. Η πιο πάνω διευκρίνιση ή η συμπλήρωση αφορά μόνο τις ασάφειες, επουσιώδεις πλημμέλειες ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα που επιδέχονται διόρθωση ή συμπλήρωση, ιδίως δε παράλειψη μονογραφών, διακεκομμένη αρίθμηση, ελαττώματα συσκευασίας και σήμανσης του φακέλου και των υποφακέλων των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, λεκτικές και φραστικές αποκλίσεις των εγγράφων της προσφοράς από την ορολογία των εγγράφων της σύμβασης, που δεν επιφέρουν έννομες συνέπειες ως προς το περιεχόμενό τους, ελλείψεις ως προς τα νομιμοποιητικά στοιχεία, πλημμελής σήμανση αντιγράφων που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74), μεταφράσεων και λοιπών πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων, διαφοροποίηση της δομής των εγγράφων της προσφοράς από τα υποδείγματα, υποχρεωτικά ή μη, που θεσπίζονται με νόμο, κανονιστικές πράξεις ή τα έγγραφα της σύμβασης. Η συμπλήρωση ή η διευκρίνιση, κατά το πρώτο εδάφιο, δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της

διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση ή συμπλήρωση, ακόμη και με νέα έγγραφα, εγγράφων ή δικαιολογητικών που έχουν ήδη υποβληθεί.

3. Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης.

4. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόσκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή ήσσονος σημασίας ατέλειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που η αναθέτουσα αρχή κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη συγκεκριμένη προσφορά σε σχέση με τις λοιπές.

5. Η παροχή της δυνατότητας διευκρινίσεων στον προσφέροντα ή υποψήφιο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4, είναι υποχρεωτική για την αναθέτουσα αρχή, αν επίκειται αποκλεισμός του από τη διαδικασία, λόγω ασαφειών των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς».

23. Επειδή σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης ορίζεται ότι:

2.4.3.2 Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Απαιτήσεις-Τεχνικές Προδιαγραφές” του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν το τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν. Θα συμπληρωθούν και τα εξής αρχεία (επιπλέον αυτών που παράγονται από το ΕΣΗΔΗΣ):

1. Τεχνική προσφορά από εταιρεία : Ελεύθερα διαμορφωμένη από την εταιρεία.
2. Φύλλο Συμμόρφωσης : Σύμφωνα με το συνημμένο έγγραφο στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού Η Επιτροπή διενέργειας μπορεί να ζητήσει διευκρινήσεις και οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να

ανταποκριθούν εντός τριών εργάσιμων ημερών από την επομένη του σχετικού μηνύματος που θα λάβουν μέσω ΕΣΗΔΗΣ.

2.4.6 Λόγοι απόρριψης προσφορών Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά η οποία: α) Δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλου «δικαιολογητικά συμμετοχής- τεχνική προσφορά»), ..β) Περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης, γ) Δεν συνοδεύεται από τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσας και το άρθρο 102 του ν. 4412/2016,ζ) Παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι – ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ (ΤΡΑΠΕΖΟΚΟΜΟΙ)

Β. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

Οι συμμετέχουσες εταιρείες θα πρέπει να καταθέσουν (στο φάκελο των δικαιολογητικών της τεχνικής προσφοράς) τα παρακάτω έγγραφα, προκειμένου να διαπιστωθεί η φερεγγυότητά τους, η επαγγελματική αξιοπιστία τους, η οικονομική και η χρηματοοικονομική επάρκεια τους και οι τεχνικές δυνατότητές τους: 1)2) **Κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της**.....5) **Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία**

εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης.

24. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007).

25. Επειδή, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 25 και απόφαση SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 27).

26.Επειδή σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας που διέπει την διαδικασία της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων (βλ. ΣΤΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 228/2013, 111/2006, 597/2007 κ. ά.) δεν επιτρέπεται να τεθούν εκποδών διατάξεις της διακηρύξεως, οι οποίες θεσπίζουν υποχρέωση υποβολής με την προσφορά στοιχείων που απαιτούνται από αυτήν επί ποινή αποκλεισμού. Επομένως, είναι θεμιτός και σύμφωνος με την αρχή της τυπικότητας, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης ο αποκλεισμός υποψηφίου λόγω μη τήρησης υποχρεώσεων που απορρέουν από τα σχετικά με τη διαδικασία έγγραφα (βλ. εξ αντιδιαστολής Απόφαση *Pirrho Pizzo*, C-27/2015 της 2ας Ιουνίου 2016, σκέψη 51). Ωστόσο, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη

Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣΤΕ 18/2011, ΣΤΕ 19/2011, ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 1616/2008, ΕΑ ΣΤΕ 254/2008 κλπ).

27. Επειδή η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει, περαιτέρω, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, eVigilo, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31).

28. Επειδή, περαιτέρω, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και η υποχρέωση διαφάνειας στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης, συνεπάγεται ότι, καταρχήν, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31). Συγκεκριμένα, αν γινόταν δεκτό ότι η αναθέτουσα αρχή έχει την εξουσία να ζητεί διευκρινίσεις από συγκεκριμένο υποψήφιο την προσφορά του οποίου κρίνει ανακριβή ή μη σύμφωνη με τις τεχνικές προδιαγραφές της συγγραφής υποχρεώσεων, η εν λόγω αρχή θα κινδύνευε να θεωρηθεί ύποπτη, σε περίπτωση που τελικώς επέλεγε την επίμαχη

προσφορά, ότι διεξήγαγε μυστικές διαπραγματεύσεις με τον οικείο υποψήφιο, εις βάρος των λοιπών υποψηφίων και κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης (απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 37). Ωστόσο, η δυνατότητα παροχής διευκρινίσεων εκ μέρους του υποψηφίου, κατά τις παραγράφους 1 έως 4 του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016, είναι υποχρεωτική για την αναθέτουσα αρχή, εάν επίκειται αποκλεισμός από τη διαδικασία, λόγω ασαφειών των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ιδίου άρθρου, χωρίς βέβαια να μπορεί να θεραπεύσει την παράλειψη προσκόμισης εγγράφων ή παροχής πληροφοριών των οποίων η κοινοποίηση ήταν απαραίτητη βάσει των εγγράφων της οικείας σύμβασης, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγχει αυστηρώς αν τηρήθηκαν τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 40).

29.Επειδή η αιτιολογία για να είναι νόμιμη θα πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του ΚΔΔιαδ, να είναι, σαφής, πλήρης, ήτοι να περιέχει όλα τα ουσιώδη συγκεκριμένα περιστατικά κατά τρόπο που δεν αφήνει κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του διοικητικού οργάνου, ειδική, δηλαδή, να μην είναι γενική και αόριστη και να είναι σχετική με όλα τα στοιχεία της προσβαλλόμενης πράξης, με την έννοια ότι όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου (βλ. ΣΤΕ 895/2005, 2701/2004, 3931, 3586/2002). Μόνο σε αντίθετη περίπτωση, η ως άνω απόφαση θα ήταν ανατιολόγητη ή δεν θα είχε νόμιμη αιτιολογία (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Ειδικότερα, στοιχεία της αιτιολογίας είναι το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή, η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η τυχόν ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο τυχόν απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας.

30. Επειδή κρίσιμη είναι η διαφοροποίηση και υπό αυτή την έννοια η αποφυγή της σύγχυσης της διακριτικής ευχέρειας με την ερμηνεία ενός κανόνα δικαίου, που οφείλει να κάνει η Διοίκηση, η οποία συνίσταται στην εξακρίβωση, με τη χρήση των διαφόρων ερμηνευτικών μεθόδων- με επικρατέστερες πέραν της γραμματικής, την συστημική - υπό την έννοια της ένταξης της επίμαχης διάταξης σε ένα πλέγμα διατάξεων - και την τεολογική- του ποια πραγματικά αρμοδιότητα παρέχει ο κανόνας δικαίου στο διοικητικό όργανο και καταλήγει στην υιοθέτηση μιας και μόνης άποψης. Αντιστοίχως, διαφοροποιείται η διακριτική ευχέρεια της απλής διαπίστωσης της συνδρομής των πραγματικών ή νομικών καταστάσεων, που συνιστούν τις νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση της διοικητικής πράξης, η οποία δύναται να είναι θετική ή αρνητική, σωστή ή λανθασμένη. Στην περίπτωση αυτή, το διοικητικό όργανο έχει απλώς αρμοδιότητα να εξακριβώσει την ύπαρξη των στοιχείων, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνθέτουν ορισμένη πραγματική ή νομική κατάσταση, για να κρίνει, εάν υπάρχει η προϋπόθεση εφαρμογής ενός απρόσωπου κανόνα δικαίου με την έκδοση της σχετικής πράξης δεδομένου ότι η διαπίστωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων είναι αναγκαία για την άσκηση της δέσμιας αρμοδιότητας. (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Νομική Βιβλιοθήκη, Τόμος 1, 15η Έκδοση, 2017, σελ 140).

31. Επειδή **ο προσφεύγων** ισχυρίζεται με τον 1^ο λόγο της προσφυγής του, ότι η Αναθέτουσα Αρχή δια της προσβαλλόμενης, όλως παρανόμως απέκλεισε την εταιρεία του από τη διαδικασία του διαγωνισμού, λόγω υποτιθέμενης απόκλισης από την απαίτηση του Παραρτήματος Ι περ. Β.2, περί *Κατάθεσης σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της* και με πλημμελή αιτιολογία ήτοι ότι η πλημμέλεια έγκειται στην εκ μέρους του κατάθεση Βεβαίωσης Δ.Ο.Υ. και όχι «αποδεικτικού». Ειδικότερα, ισχυρίζεται πως σε κανένα σημείο της διακήρυξης δεν διευκρινίζεται ποιο είναι το επίμαχο εκείνο «αποδεικτικό», που φέρεται συμμορφούμενο προς την οικεία απαίτηση, ενώ παράλληλα από όσα γνωρίζει δεν υφίσταται ουδέν άλλο «αποδεικτικό» έγγραφο χορηγηθέν εκ της Δ.Ο.Υ., που να αποδεικνύει το ανωτέρω, πέραν της υποβληθείσας με την προσφορά του επικαίρως εκδιδόμενη Βεβαίωση. Επομένως, ισχυρίζεται, ότι προκύπτει, εύλογα και

αβίαστα ότι η αναθέτουσα αρχή δια της προσβαλλόμενης απόφασής της εφήυρε το πρώτον σχετική απαίτηση, παραλλάσσοντας το περιεχόμενο αυτής, επί σκοπώ απόρριψης της τεχνικής του προσφοράς, ενώ η διατύπωση της προσβαλλόμενης, η οποία παρίσταται ως αιτιολογία της απόρριψης της τεχνικής προσφοράς του ουδόλως εκτίθεται με σαφήνεια και πληρότητα, αλλά αντίθετα είναι παντελώς ελλιπής, ασαφής, ενώ παράλληλα, ουδόλως στοιχεί προς τα καθοριζόμενα δια της διακήρυξης. Πέρα τούτων, ουδόλως τον κάλεσε βάσει του άρθρου 102 παρ. 5 προς διευκρίνιση της προσφοράς του, καίτοι όφειλε αλλά και δεδομένου ότι τα επίμαχα δικαιολογητικά έχουν ήδη προσκομισθεί, τυχόν ασάφεια ως προς αυτά («αποδεικτικό» έγγραφο και «Βεβαίωση» αντί «Πιστοποιητικού»), όφειλε όπως διευκρινιστεί δια της αναζήτησης διευκρινίσεων της εταιρίας μας από πλευράς της αναθέτουσας αρχής, ιδίως μάλιστα, αφής στιγμής επρόκειτο να επισυμβεί αποκλεισμός της προσφοράς του. *«Η δε παροχή διευκρινίσεων της εταιρίας μας αφενός μεν ως προς τη διατήρηση εγκατάστασης στην περιοχή της, η οποία συντρέχει, σε καμία περίπτωση δε θα μπορούσε να αποτελέσει ανεπίτρεπτη τροποποίηση και αλλοίωση της ήδη υποβληθείσας τεχνικής προσφοράς, καθώς τα ζητούμενα όπως αποδειχθούν δια της διακήρυξης αντικειμενικά και αποδεδειγμένα συντρέχουν».*

Η αναθέτουσα αρχή με την αρχική αιτιολογία της προσβαλλόμενης ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων κατέθεσε βεβαίωση δήλωσης εγκατάστασης εσωτερικού και όχι **αποδεικτικό**, ενώ με την συμπληρωματική αιτιολογία ισχυρίζεται ότι με την Βεβαίωση Υποβολής Δήλωσης που προσκόμισε ο προσφεύγων, δεν αποδεικνύει ότι διαθέτει υποκατάστημα στηναλλά και ότι η Βεβαίωση έχει ημερομηνία δήλωσης 21/01/2020 και ημερομηνία έναρξης Υποκαταστήματος 01/01/2020 με στοιχεία διεύθυνσης : 0, παράλληλα κατόπιν αναζήτησης της Επιτροπής Διαγωνισμού στο διαδίκτυο για στοιχεία επικοινωνίας των δηλωθέντων Υποκαταστήματα δεν βρήκε κανένα στοιχείο επικοινωνίας (διεύθυνση τηλεφώνου).

Ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην, άρα ορθώς η αναθέτουσα αρχή κατά δεσμία αρμοδιότητα απέρριψε την προσφορά του ως τεχνικά μη αποδεκτή και τούτο διότι στην από 21-1-2020 βεβαίωση της ΔΟΥ αναγράφεται ότι διαθέτει γραφείο επί της οδού στη και όχι έδρα ή

υποκατάστημα, όπως απαιτεί η διακήρυξη, διότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 4172/2013 και του άρθρου 31 του Ν.3986/2011, η έννοια του υποκαταστήματος είναι διαφορετική της έννοιας του γραφείου και δεν ταυτίζονται ενώ για να θεωρηθεί ένας χώρος ως υποκατάστημα δεν φτάνει να βρίσκεται σε άλλη διεύθυνση, εκτός του κεντρικού, αλλά πρέπει να έχει ίδια αυτοτελή οργάνωση παραγωγής ή συναλλακτικής δραστηριότητας.

Ο προσφεύγων με το υπόμνημα του ισχυρίζεται ότι, η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της επαναλαμβάνει όσα ήδη έχει εκθέσει στην προσβαλλόμενη αλλά εισφέρει και νεότερα επιχειρήματα δια των οποίων εμμέσως αμφισβητείται το περιεχόμενο της εκ μέρους του υποβληθείσας βεβαίωσης Δ.Ο.Υ. αναφορικά με τα στοιχεία του υποκαταστήματός του στην περιοχή της υπολαμβάνοντας εμμέσως και αορίστως, ότι η επίμαχη Βεβαίωση εκ της Δ.Ο.Υ. φέρει εσφαλμένα στοιχεία και αμφισβητώντας τίνι τρόπω το περιεχόμενό της, παρά το γεγονός ότι πρόκειται για δημόσιο έγγραφο που παράγει πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνει (βλ άρθρο 438 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι το εν λόγω προβαλλόμενο εκ της αναθέτουσας αρχής επιχείρημα, επί σκοπώ ενίσχυσης της επίμαχης φερόμενης πλημμέλειας της τεχνικής του προσφοράς, ουδόλως ερείδεται εκ των εγγράφων της σύμβασης, ουδέ εκ του κανονιστικού πλαισίου της διακήρυξης, αφής στιγμής εκ της ρητής απαίτησης περ. 2 Μέρους Β΄ Παραρτήματος Ι της διακήρυξης απαιτείται απλώς, η κατάθεση σχετικών εκ της Δ.Ο.Υ. εγγράφων δια των οποίων αποδεικνύεται ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς διαθέτουν έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της, και όχι η διάθεση έδρας ή υποκαταστήματος από ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και έπειτα, ουδέ η έκδοση των εν λόγω σχετικών αποδεικτικών εγγράφων εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι αναφορικά με την αναγραφή των στοιχείων επικοινωνίας που αντιστοιχούν στο δηλωθέν υποκατάστημα ή στη δηλωθείσα έδρα στην περιοχή της, δεν επιτρέπεται η σύγκριση προς τα προσκομισθέντα και δηλωθέντα έτερων συμμετεχόντων και ότι δεν συνιστά κριτήριο αξιολόγησης περί της νομιμότητας και πληρότητας της τεχνικής προσφοράς, ουδέ μέσο ερμηνείας της οικείας διακήρυξης και ότι σε κάθε περίπτωση ορθώς, παραδεκτά και εν γένει νομίμως υπέβαλε την από 21.01.2020 Βεβαίωση της Δ.Ο.Υ. με την οποία αδιάσειστα

αποδεικνύεται ότι ήδη από 1ης.01.2020 διαθέτει υποκατάστημα στην περιοχή της Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τροποποιεί ανεπίτρεπτα και όλως απαράδεκτα την “αιτιολογία” απόρριψης της προσφοράς του και διευρύνει, ομοίως ανεπίτρεπτα τα αντικειμενικά όρια της παρέμβασης, αφής στιγμής επιχειρεί όπως στοιχειοθετηθεί εις βάρος του διαφορετική πλημμέλεια από αυτή που του καταλογίζεται ενώ δεν είναι δυνατή η χειροτέρευση της θέσης του προσφεύγοντος, παραθέτει δε επ’ αυτών πάγια νομολογία δικαστηρίων αλλά και της Αρχής.

32. Επειδή, ο επίμαχος όρος της διακήρυξης ορίζει ότι «Οι συμμετέχουσες εταιρείες θα πρέπει να καταθέσουν (στο φάκελο των δικαιολογητικών της τεχνικής προσφοράς) τα παρακάτω έγγραφα, προκειμένου να διαπιστωθεί η φερεγγυότητα τους, η επαγγελματική αξιοπιστία τους, η οικονομική και η χρηματοοικονομική επάρκεια τους και οι τεχνικές δυνατότητες τους: ... 2) Κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της». Επομένως, σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης, απαιτείται εν γένει η κατάθεση σχετικών εγγράφων ΔΟΥ, χωρίς ουδόλως να προσδιορίζεται ποιο ή ποια συγκεκριμένα πρέπει να είναι αυτό/ά το/α έγγραφο/α, με τα οποία θα αποδεικνύεται ότι διαθέτει έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της Δηλαδή οποιοδήποτε έγγραφο ΔΟΥ, νομίμως εκδοθέν, παρέχει τα απαιτούμενα στοιχεία είναι αποδεκτό, μη δυνάμενης της αναθέτουσας αρχής να απορρίψει εξ αυτού του λόγου προσφορά, εισάγοντας το πρώτον, μετά την κατάθεση της προσφοράς, απαίτηση περί προσκόμισης ειδικά τιτλοφορούμενου εγγράφου, όπως βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων.

33. Επειδή, η Εισηγήτρια απευθύνθηκε προς την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, Γενική Διεύθυνση Φορολογικής Διοίκησης (Γ.Δ.Φ.Δ.) Δ/ΝΣΗ ΕΛΕΓΧΩΝ (Δ.ΕΛ), Τμήμα Ε’ Μητρώου και Εγγραφής Φορολογουμένων, θέτοντας ερώτημα, ως κάτωθι «ΑΠΑΙΤΗΣΗ: Σε τεύχος διακήρυξης ανάθεσης δημόσιας σύμβασης απαιτείται η «Κατάθεση σχετικών εγγράφων από Δ.Ο.Υ. με την οποία θα αποδεικνύεται ότι ο ανάδοχος διαθέτει

έδρα ή υποκατάστημα στην περιοχή της» ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ: Ο Υποψήφιος προσκόμισε «ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΜΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ -ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ». ΕΡΩΤΗΜΑ: Το ως άνω πιλοφορούμενο κατατεθέν έγγραφο από τον οικονομικό φορέα, αποδεικνύει τη διάθεση έδρας ή υποκαταστήματος κατά την απαίτηση της διακήρυξης ή εκδίδεται άμα τη δήλωση του οικονομικού φορέα άνευ ελέγχου συνδρομής των οικείων προϋποθέσεων και στη συνέχεια κατόπιν ελέγχου εκδίδεται έτερο έγγραφο. Υφίσταται τυχόν έτερο/α έγγραφα εκδιδόμενα από ΔΟΥ με το οποίο/α να ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ η διάθεση έδρας/υποκαταστήματος/γραφείου». Η ανωτέρω Αρχή απάντησε ως κάτωθι «Σε απάντηση του από 22/06/2020 ηλεκτρονικού σας μηνύματος σας ενημερώνουμε για τα κάτωθι: Σύμφωνα με την Δ. ΟΡΓ. Δ 1186555 ΔΞ 2016 / 21-12-2016 (Β'4447) Απόφαση Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, προβλέπεται η έκδοση των παρακάτω βεβαιώσεων από τη Δ.Ο.Υ., όπου περιλαμβάνονται στοιχεία της έδρας και των εγκαταστάσεων εσωτερικού: «... 22. Βεβαίωση έναρξης εργασιών φυσικού προσώπου....», «... 23. Βεβαίωση έναρξης εργασιών μη φυσικού προσώπου....», «... 30. Βεβαίωση μεταβολής εργασιών φυσικού προσώπου....», «... 31. Βεβαίωση μεταβολής εργασιών μη φυσικού προσώπου....», «... 32. Βεβαίωση διακοπής εργασιών φυσικού προσώπου....», «... 33. Βεβαίωση διακοπής εργασιών μη φυσικού προσώπου....», Επιπλέον, προβλέπεται η έκδοση:«...5. «Βεβαίωση του Τμήματος Διοικητικής και Μηχανογραφικής Υποστήριξης της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., από την οποία να προκύπτει το είδος της ασκούμενης επαγγελματικής δραστηριότητας της επιχείρησης και η εγκατάσταση της, από 25 Νοεμβρίου 2011 και μετά στις περιοχές και του Ιστορικού Κέντρου της, με βάση τις διατάξεις της παρ. Β2 του άρθρου 43 και της παρ. Β2 του άρθρου 44 του ν. 4030/2011 (Α 249) (αριθ. ΠΟΛ.1096/2012 - Β 1162 κοινή απόφαση των Αναπληρωτών Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και αριθ. ΠΟΛ.1049/2016 - Β 1238 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων)....».

Μόνιμη εγκατάσταση ορίζεται με το άρθρο 6 του Ν. 4172/2013 (Α'167), όπως ισχύει, ως εξής: «...1. «Μόνιμη εγκατάσταση» ορίζεται ο καθορισμένος τόπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται εν όλω ή εν

μέρει οι δραστηριότητες της επιχείρησης. 2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως: α) τόπο της διοίκησης, β) υποκατάστημα, γ) γραφείο, δ) εργοστάσιο, ε) εργαστήριο και στ) ορυχείο, μεταλλείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων. ...»

34.Επειδή, ο προσφεύγων κατέθεσε εμπροθέσμως στις 30.01.2020 την με αρ. συστήματος προσφορά του, περιέχουσα την με αρ.Δήλωση του, ημερομηνίας 21.01.2020, ενώπιον της ΔΟΥ βάσει της οποίας εκδόθηκε από το Τμήμα Διοικητικής και Μηχανογραφικής Υποστήριξης «ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΜΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ». Εν προκειμένω, το επίμαχο έγγραφο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, το ΑΦΜ:, επωνυμία:, ημερομηνία έναρξης επιχείρησης: 27.12.2002, ημερομηνία μεταβολής επιχείρησης:01.01.2020, Διεύθυνση άσκησης δραστηριότητας οδός: αρ....., Αιτιολογία μεταβολής: Μεταβολή εγκαταστάσεων εσωτερικού, Α/Α εγκαταστάσεων εσωτερικού :5, Είδος εγκατάστασης :Γραφείο, Δ/ση Εγκατάστασης : Οδός:, αρ:....., αρμόδια ΔΟΥ, έναρξη:01.01.2020. Επομένως, βάσει των όρων της διακήρυξης και σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στην προηγούμενη σκέψη, το εκ μέρους του προσφεύγοντος κατατεθέν έγγραφο, ανταποκρίνεται στα ζητούμενα εκ της διακήρυξης δοθέντος ότι η «Βεβαίωση του Τμήματος Διοικητικής και Μηχανογραφικής Υποστήριξης της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. από την οποία να προκύπτει το είδος της ασκούμενης επαγγελματικής δραστηριότητας της επιχείρησης και η εγκατάσταση της», όπως εν προκειμένω η προσκομισθείσα, περιλαμβάνεται στα έγγραφα που χορηγούνται από ΔΟΥ εκ των οποίων προκύπτει το είδος της ασκούμενης επαγγελματικής δραστηριότητας της επιχείρησης και η εγκατάσταση της. Περαιτέρω, το γεγονός ότι η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται στην προσβαλλόμενη ότι ο προσφεύγων «Κατέθεσε βεβαίωση δήλωσης εγκατάστασης εσωτερικού και όχι αποδεικτικό», απορρίπτεται ως αβάσιμο και τούτο διότι σε κάθε περίπτωση ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΗΛΩΣΗ και το ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ είναι η σχετική ΒΕΒΑΙΩΣΗ, άρα ουδόλως συνεπάγεται ότι το επίμαχο προσκομισθέν έγγραφο δεν αποτελεί ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ. Επομένως, βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι το εκ μέρους του κατατεθέν έγγραφο αποτελεί

αποδεικτικό έγγραφο που αιτήθηκε και έλαβε ειδικά προς πλήρωση της επίμαχης απαίτησης της διακήρυξης. Αναφορικά με την από 21.01.2020 ημερομηνία της δήλωσης και την από 01.01.2020 ημερομηνία μεταβολής, ουδόλως υποχρεούνται να ταυτίζονται και τούτο διότι η μεν 2^η ημερομηνία αφορά στην ημερομηνία που έλαβε χώρα το αφετήριο γεγονός, η μεν 1^η στο χρόνο που αυτή δηλώθηκε η οποία νομίμως δύναται να αποκλίνει με την υποχρέωση δήλωσης εντός των εκ του νόμου τασσόμενων προς τούτο προθεσμιών. Αναφορικά, με τα αναγραφόμενα στη συμπληρωματική αιτιολογία της αναθέτουσας αρχής, ότι δεν ευρέθηκαν στο διαδίκτυο στοιχεία επικοινωνίας της εγκατάστασης, ουδόλως εδύναντο νομίμως να αποτελέσουν λόγο απόρριψης της προσφοράς του ήδη προσφεύγοντος, και τούτο διότι αφενός η διακήρυξη δεν προέβλεπε ως μέσο απόδειξης τήρησης της εγκατάστασης σχετική εκτύπωση από το διαδίκτυο, ήτοι δεν δύναται να αποκλειστεί για μη προσκόμιση εγγράφου μη προβλεπόμενου από τους όρους της διακήρυξης (βλ. σκ. 26 της παρούσας), εάν δε η αναθέτουσα αρχή, είχε αμφιβολίες ως προς την εκ μέρους του πλήρωσης των οικείων προϋποθέσεων, εδύνατο νομίμως να απευθυνθεί σε αρμόδια υπηρεσία, ήτοι σε ΔΟΥ, προκειμένου να ελέγξει τη βασιμότητα των αιτιάσεων της, όπου θα εδύνατο ακόμη και να ζητήσει την κατάθεση σχετικού μισθωτηρίου. Αναφορικά με τον αριθμό οδού «0», και αυτό νομίμως τίθεται εφόσον η οδός δεν έχει αριθμό αλλά π.χ αφορά σε οικοδομικό τετράγωνο ή εάν τα στοιχεία της δήλωσης αντληθούν από το Σε κάθε περίπτωση η αναθέτουσα αρχή όφειλε να καλέσει τον προσφεύγοντα προς παροχή διευκρινήσεων, και μάλιστα κατά δέσμια αρμοδιότητα βάσει του άρθρου 102 παρ. 5 ν.4412/2016. Σημειώνεται ότι τα αναγραφόμενα στο επίμαχο έγγραφο, έλαβαν χώρα προ της υποβολής της εμπρόθεσμης υποβολής της προσφοράς του, ενώ παράλληλα η διακήρυξη ουδόλως απαιτεί τη λειτουργία έδρας ή εγκατάστασης για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα προ της υποβολής της προσφοράς του εκάστοτε προσφέροντος, απορριπτομένων των οικείων ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος, ως βάσιμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων. Όσον, αφορά τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος περί μη διάθεσης έδρας ή εγκατάστασης αλλά γραφείου, προβάλλονται απαραδέκτως, κατά τους βάσιμους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, καθόσον τα όρια του ακυρωτικού ελέγχου καθορίζονται, κάθε φορά, με βάση τις αιτιάσεις του προσφεύγοντος, ο

οποίος καθορίζει τα αντικειμενικά όρια της Παρέμβασης. Εν ολίγοις, η Παρέμβαση οφείλει να περιορίζεται στους λόγους που προβάλλει ο προσφεύγων και να τους αντικρούει, επιδιώκοντας την ισχύ της προσβαλλόμενης και όχι να εγείρει νομικά ή πραγματικά ζητήματα και τεχνικές κρίσεις, που δεν έχουν εξεταστεί από την αναθέτουσα αρχή (βλ. ΣΤΕ 4484/2009, και Απόφαση ΑΕΠΠ 408-409/2020), όπως τη διαφοροποίηση έδρας ή εγκατάστασης από το δηλωθέν γραφείο. Συνεπώς, σε συνέχεια των ανωτέρω, γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, απορριπτομένων των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και του παρεμβαίνοντος, ακυρώνεται η παράλειψη της αναθέτουσας αρχής προς κλήση αυτού προς παροχή διευκρινήσεων.

35.Επειδή, με το 2^ο λόγο της προσφυγής ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης η αναθέτουσα αρχή απέρριψε την προσφορά του λόγω μη πλήρωσης του όρου Β.5 του Παραρτήματος Ι (Τεχνικές Προδιαγραφές) και δη με την κάτωθι πλημμελή αιτιολογία *«κατάθεση Πιστοποιητικού ISO «αντί Βεβαίωσης που είναι το ορθό όπως προκύπτει τόσο από τις Βεβαιώσεις των άλλων συμμετεχόντων αλλά και από το site της G-CERT η οποία στην λίστα των Πιστοποιητικών που χορηγεί δεν περιλαμβάνει το ISO 26000:2010»*. Εν προκειμένω, κατά τους ισχυρισμούς του, η σχετική διαπίστωση της αρμόδιας Επιτροπής αντίκειται κατ' αρχήν στο ίδιο το γράμμα της διακήρυξης, η διατύπωση της οποίας είναι ρητή και αδιάσπικτη, ζητώντας την προσκόμιση Πιστοποιητικών ISO και στην περίπτωση έλλειψης αυτών, άλλων ισοδυνάμων. Η δε σύγκριση προς τα προσκομισθέντα δια των τεχνικών προσφορών έτερων συμμετεχόντων ουδέν συνιστά κριτήριο αξιολόγησης περί της νομιμότητας και πληρότητας της τεχνικής προσφοράς, ουδέ μέσο ερμηνείας της οικείας διακήρυξης. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι το εκ μέρους του κατατεθέν Πιστοποιητικό του έχει χορηγηθεί από το διαπιστευμένο φορέα, ύστερα από επιθεωρήσεις και τους απαιτούμενους ετήσιους ελέγχους, δυνάμει των οποίων έχει πιστοποιηθεί ως προς την τήρηση των κατευθυντήριων οδηγιών του ανωτέρω προτύπου, για την έκφραση και παρακολούθηση της Κοινωνικής Ευθύνης ενός Οργανισμού. Παράλληλα, σε κανένα σημείο της διακήρυξης, ως προς τον υπ' αρ. Β5 όρο, δε γίνεται αναφορά σε Βεβαίωση, αλλά σε Πιστοποιητικό.

Επιπλέον, μάλιστα, συγκεκριμένα ως προς το Πρότυπο 26000 είναι γνωστό ότι δεν υφίσταται διαπίστευση, καθότι αφορά σε οδηγίες και όχι στην τήρηση απαιτήσεων, ενώ το γεγονός ότι οι εκάστοτε διαπιστευμένοι φορείς πιστοποίησης ακολουθούν διαφορετικές διαδικασίες, χορηγώντας είτε βεβαίωση είτε πιστοποιητικό, προς πιστοποίηση τήρησης του εν λόγω προτύπου, σαφώς και δεν καθιστά ορισμένη προσφορά αποκλίνουσα και απορριπτέα επί τη βάσει αυτού, καθόσον το ζητούμενο συνίσταται στην απόδειξη τήρησης των κατευθυντήριων οδηγιών του εν λόγω προτύπου σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη. Επίσης, ισχυρίζεται ότι η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον καλέσει προς παροχή διευκρινήσεων κατά δέσμια αρμοδιότητα.

Η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι όλες οι συμμετέχουσες εταιρείες κατέθεσαν Βεβαίωση για το ISO 26000 εκτός από την εταιρεία που κατέθεσε Πιστοποιητικό. Επίσης ο φορέας πιστοποίησης δεν βρίσκεται στους καταλόγους διαπιστευμένων Φορέων και Εργαστηρίων του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.), σε αντίθεση με τους υπόλοιπους φορείς που εξέδωσαν Βεβαιώσεις για το ISO 26000.

Ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι σύμφωνα με τις παραδοχές της υπ' αριθμ. 137/2020 απόφασης ΑΕΠΠ (7ο Κλιμάκιο), το πρότυπο ISO 26000:2010 παρέχει καθοδήγηση και όχι απαιτήσεις, επομένως δεν μπορεί να πιστοποιηθεί σε αντίθεση με ορισμένα άλλα γνωστά πρότυπα ISO. Το ΕΛΟΤ ISO 26000 δεν αποτελεί ένα ακόμη πρότυπο συστήματος διαχείρισης, με απαιτήσεις. Δεν προορίζεται και δεν είναι κατάλληλο για πιστοποίηση ή έλεγχο. Κάθε προσφορά ή ισχυρισμός πιστοποίησης με το ISO 26000 αποτελεί παρερμηνεία των επιδιώξεων και του σκοπού και καταχρηστική εφαρμογή του. Επομένως, ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων εσφαλμένα και μη προσηκόντως υπέβαλε πιστοποιητικό και όχι βεβαίωση ότι εφαρμόζει σύστημα διαχείρισης κοινωνικής ευθύνης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες του ISO 26000:2010, ούτε βέβαια σύμφωνα με το site του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), η εταιρία ΑΠΟΤΕΛΕΙ διαπιστευμένο οργανισμό πιστοποίησης ως προς το ISO 26000:2010 σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 4412/2016. Σε κάθε περίπτωση η από 14-5-2020 υποβληθείσα με την προδικαστική προσφυγή βεβαίωση-τεχνική γνωμοδότηση της εταιρίας, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη διότι σύμφωνα με το άρθρο 102 του

N. 4412/2016, η συμπλήρωση ή η διευκρίνιση, δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση ή συμπλήρωση, ακόμη και με νέα έγγραφα, εγγράφων ή δικαιολογητικών που έχουν ήδη υποβληθεί και επίσης η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης.

Ο προσφεύγων με το Υπόμνημα του ισχυρίζεται ότι αιτιολογίας σφάλλει προδήλως ερειδόμενη επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι ο φορέας “” δεν συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο των εκ του ΕΣΥΔ διαπιστευμένων φορέων, και αυτό διότι πρόκειται για διαπιστευμένο φορέα εκ του αντίστοιχου Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, ήτοι εκ του International Accreditation Service (IAS), η διαπίστευση του οποίου είναι εφάμιλλη και ισοδύναμη και επικαλείται απόφαση την με αρ. 752/2018 Απόφαση ΑΕΠΠ. Πρωτίστως, όμως, η ως άνω συμπληρωματική αιτιολογία καθίσταται εσφαλμένη διότι ουδέ ερείδεται εκ των εγγράφων της σύμβασης, ουδέ συνιστά απόκλιση εκ της απαράβατης απαίτησης υπ’ αρ. 5 Μέρους Β΄, Παραρτήματος Ι της διακήρυξης, δια της οποίας ρητά απαιτείται ότι εντός της τεχνικής τους προσφοράς οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς υποχρεούνται όπως προσκομίσουν «Πιστοποιητικά ISO 9001:2008 (σύστημα διαχείρισης ποιότητας), ISO 14001:2004 (περιβαλλοντική διαχείριση), OHSAS 18001:2007 (ασφάλεια και υγεία εργαζομένων) και ISO 26000:2010 (εταιρική ευθύνη) ή ισοδύναμα αυτών από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης.». Ήτοι, ουδόλως απαιτείται τα εν λόγω Πιστοποιητικά να έχουν εκδοθεί συγκεκριμένα και μόνον εκ Φορέα Πιστοποίησης διαπιστευμένο εκ του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης της Ελλάδας (ΕΣΥΔ), απλώς αρκεί τα επίμαχα πιστοποιητικά να έχουν χορηγηθεί από αντίστοιχα διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης. Σε κάθε περίπτωση, ισχυρίζεται, ότι «ακόμη και υπό την αδόκητη εκδοχή κατά την οποία η αναθέτουσα αρχή δεν αποδεχθεί τα προσκομισθέντα εκ μέρους μας Πιστοποιητικά ISO, ως εκδοθέντα από ισοδύναμο – δη αντίστοιχο – εθνικό σύστημα διαπίστευσης άλλου κράτους, τότε και πάλι ουδόλως δύναται να επιτραπεί ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας εταιρίας μας, ο οποίος θα επακολουθήσει της παράλειψης

της αναθέτουσας όπως, κατά δεσμία αρμοδιότητά της, κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016, ζητήσει από την προσφεύγουσα εταιρία μας διευκρινίσεις, δια των οποίων θα ζητούνταν ακόμη και οι αναλυτικοί έλεγχοι ως και ο εν γένει φάκελος στοιχειοθέτησης των παραπάνω πιστοποιητικών ως και κάθε τυχόν σχετιζόμενο με αυτόν μέτρο ποιότητας που συνέχεται με τα παραπάνω ζητούμενα πιστοποιητικά και το αποδεικτικό της αντικείμενο, προκειμένου να διακριβωθεί η τυχόν ισοδυναμία ή μη των μέτρων ποιότητας (εκ της σκ. 10 ΑΕΠΠ 744/2018).

Σε σχέση με τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος ισχυρίζεται ότι η εκ μέρους του επίκληση της απόφασης με αρ. 137/2020 προβάλλεται αλυσιτελώς αφ' ης στιγμής ερείδεται επί Απόφασης ΑΕΠΠ με ουσιωδώς διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, δεδομένου ότι στην μεν διακήρυξη είχε τεθεί ως απαίτηση η απόδειξη διάθεσης Πιστοποιητικού SA8000:2014, στη δε παρούσα διακήρυξη τίθεται ως απαίτηση η προσκόμιση Πιστοποιητικού ISO 26000:2010. Ως εκ τούτου, ισχυρίζεται ότι ο παρεμβαίνων καταφάσκει σε άτοπα συμπεράσματα ερειδόμενη επί διαφορετικών πραγματικών περιστατικών, καθιστώντας τίνι τρόπω την ασκηθείσα παρέμβαση του ως απορριπτέα, αλλά και ότι δεν τίθεται ζήτημα αντικατάστασης εγγράφου με το εκ μέρους του προσκομιζόμενο με την υπό εξέταση προσφυγή έγγραφο, άλλως, τροποποίησης ήδη υποβληθείσας προσφοράς, μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, ως όλως μη νόμιμα του προσάπτεται παρά μόνο τίθεται το ζήτημα της αποτελεσματικής εννόμου προστασίας του, η οποία, στο πλαίσιο εξέτασης προδικαστικής προσφυγής αρ. 360 ν. 4412/2016, διασφαλίζεται μόνον δια της προβολής ορισμένων και τεκμηριωμένων επιχειρημάτων, η βασιμότητα των οποίων αποδεικνύεται δια της προσκόμισης σχετικών, αποδεικτικών των ισχυρισμών, εγγράφων.

35. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 3 «Σκοπός – Αρμοδιότητες» του ν. 372/1976 (Α' 166) «Περί συστάσεως και λειτουργίας Ελληνικού Οργανισμού Τυποποίησης (ΕΛ.Ο.Τ.)», ορίζεται ότι «1. Σκοπός του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. είναι η προαγωγή και εφαρμογή της τυποποίησης και των δραστηριοτήτων που είναι συναφείς και απορρέουν από αυτή (π.χ. πιστοποίηση, πληροφόρηση, έλεγχοι και δοκιμές), με κάθε πρόσφορο τρόπο και μέθοδο. Στις αρμοδιότητες του περιλαμβάνονται ειδικότερα : α) Η σύνταξη, έκδοση και διάθεση

προτύπων και προδιαγραφών που αναφέρονται σε προϊόντα, με εξαίρεση τα γεωργικά προϊόντα, και σε διεργασίες, δραστηριότητες, οργανισμούς, συστήματα, πρόσωπα ή συνδυασμούς αυτών, τα οποία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο τυποποίησης». Σύμφωνα με τον επίσημο διαδικτυακό του τόπο «Στην Ελλάδα, ο μοναδικός φορέας που είναι υπεύθυνος για την εκπόνηση, έγκριση, έκδοση και διάθεση των Ελληνικών Προτύπων είναι ο ΕΛΟΤ». (http://www.elot.gr/451_ELL_HTML.aspx).

Εν προκειμένω, όπως ρητά αναφέρεται, ομοίως στον επίσημο ηλεκτρονικό του τόπο (http://elot.gr/1201_ell_html.aspx) αναφορικά με το πρότυπο (ΕΛΟΤ) ISO 26000 «Η έκδοση του προτύπου αποσκοπεί στην προαγωγή της αλληλοκατανόησης στον τομέα της κοινωνικής ευθύνης και δεν αντικαθιστά αλλά λειτουργεί συμπληρωματικά σε εργαλεία και πρωτοβουλίες για κοινωνική ευθύνη. Το ΕΛΟΤ ISO 26000 δεν αποτελεί ένα ακόμη πρότυπο συστήματος διαχείρισης, με απαιτήσεις. Δεν προορίζεται και δεν είναι κατάλληλο για πιστοποίηση ή έλεγχο. Κάθε προσφορά ή ισχυρισμός πιστοποίησης με το ISO 26000 αποτελεί παρερμηνεία των επιδιώξεων και του σκοπού και καταχρηστική εφαρμογή του». Τα ανωτέρω επιβεβαιώθηκαν κατόπιν ερωτήματος της Εισηγήτριας στον ΕΛΟΤ, στο πλαίσιο έτερης υπόθεσης μεν, όπου ρητά απαντήθηκε ότι «το πρότυπο ΕΛΟΤ ISO 26000 δεν είναι πιστοποιήσιμο πρότυπο αφού δεν καθορίζει απαιτήσεις, αποτελεί Οδηγό για την κοινωνική ευθύνη των οργανισμών» αλλά και ότι «Η παρεχόμενη, από το φορέα πιστοποίησης, βεβαίωση συμμόρφωσης με το ISO 26000 δεν αποτελεί αποδεικτικό συμμόρφωσης και κατά συνέπεια, δεν δύναται να θεωρείται ισοδύναμη με το Πιστοποιητικό SA8000.-2014» (βλ. ad hoc την με αρ. 137/2020 Απόφαση ΑΕΠΠ σκ.32), αλλά και στο πλαίσιο της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής, η Εισηγήτρια, έθεσε εκ νέου έγγραφο ερώτημα στον ΕΛΟΤ, ως κάτωθι: «ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ: Σε έγγραφο τιτλοφορούμενο "ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ", εκδοθέν από φορέα πιστοποίησης υπέρ οικονομικού φορέα συμμετέχοντος σε δημόσιο διαγωνισμό, αναγράφεται ότι ο εν λόγω συμμετέχων "έχει ελεγχθεί και πιστοποιηθεί ότι πληροί τις απαιτήσεις και το πεδίο εφαρμογής της καταχώρησης ISO 260000:2010" Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη". ΕΡΩΤΗΜΑ: Το ως άνω έγγραφο, με το αυτό περιεχόμενο δύναται να α) θεωρηθεί ως νομίμως εκδοθέν; β) παράσχει απόδειξη ότι πληρούνται

οι αρχές του εν λόγω προτύπου;». Στην από 24.06.2020 απάντηση του ΕΛΟΤ αναγράφεται ότι «α) Το πρότυπο ISO 26000 δεν προορίζεται και δεν είναι κατάλληλο για πιστοποίηση ή έλεγχο* και κάθε πιστοποίηση ή βεβαίωση συμμόρφωσης με ISO 26000 από τρίτο μέρος/ φορέα πιστοποίησης αποτελεί παραπλανητική και καταχρηστική χρήση του. Δεν νοείται πιστοποίηση με το ISO 26000. Το πιστοποιητικό ή βεβαίωση φορέα πιστοποίησης που περιέχει ισχυρισμό ελέγχου και συμμόρφωσης με αρχές του ISO 26000 θεωρείται καταχρηστικό και ανυπόστατο. β) Το αναφερόμενο "ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ" δεν παρέχει απόδειξη εκπλήρωσης ή ικανοποίησης των αρχών για την κοινωνική ευθύνη, του ως άνω προτύπου». **Βλ. και ανακοίνωση έκδοσης ΕΛΟΤ ISO 26000, http://www.elot.gr/1201_ell.html.aspx. Επομένως, σε συνέχεια των ανωτέρω προκύπτει άνευ αμφιβολίας, λαμβανομένου υπόψη ότι παρατέθηκε το ακριβές περιεχόμενο του επίμαχου πιστοποιητικού αλλά και ότι ο ΕΛΟΤ αποτελεί τον πλέον αρμόδιο φορέα προς παροχή των ως άνω πληροφοριών, ότι το επίμαχο έγγραφο που περιέχει αναφορά σε έλεγχο και πιστοποίηση, δεν παρέχει απόδειξη εκπλήρωσης ή ικανοποίησης των αρχών για την κοινωνική ευθύνη. Περαιτέρω, τα όσα αναγράφονται στην από 14.05.2020 επιστολή του φορέα πιστοποίησης, την οποία κατέθεσε μεταξύ άλλων ο προσφεύγων με την προσφυγή του, ήτοι ότι «Η έννοια της έκδοσης Πιστοποιητικού και όχι Βεβαίωσης αναφέρεται στην τηρούμενη από τον Φορέα μας διαδικασία, η οποία είναι πανομοιότυπη των υπολοίπων πιστοποιήσεων για λόγους αξιοπιστίας της διαδικασίας. Συνεπώς, στην περίπτωση του προτύπου αυτού, η λέξη «Πιστοποιητικό» είναι ταυτόσημη με αυτήν της «Βεβαίωσης», κρίνονται απορριπτέα ως αβάσιμα καθόσον δεν δύνανται να καταστήσουν καταρχήν το επίμαχο έγγραφο ως αποδεικτικό ικανοποίησης των αρχών του προτύπου ΕΛΟΤ ISO 26000. Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι η με αρ. 137/2020 Απόφαση ΑΕΠΠ του κρίνοντος κλιμακίου, εισηγήτρια Χ. Ζαράρη, που επικαλείται ο παρεμβαίνων, παράγει το σύνολο των έννομων αποτελεσμάτων της και δεν έχει προσβληθεί, όπως επιβεβαιώθηκε από το γραφείο Νομικού Συμβούλου ΑΕΠΠ, κατόπιν σχετικού ερωτήματος της Εισηγήτριας. Ωστόσο, όπως βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, σε κανένα σημείο της διακήρυξης, ως προς τον υπ' αρ. Β5 όρο, δεν γίνεται αναφορά σε

Βεβαίωση, αλλά σε Πιστοποιητικό, ούτε δύναται να καταστεί προσφορά αποκλίνουσα και απορριπτέα επί τη βάσει αυτού, καθόσον, η ίδια η διακήρυξη περιείχε ασάφεια -ζητώντας την προσκόμιση «Πιστοποιητικού»- η οποία κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία δεν δύναται να ερμηνευθεί εις βάρος των προσφερόντων οικονομικών φορέων χωρίς να τους δοθεί η δυνατότητα να συμπληρώσουν την ελαττωματική τους προσφορά (βλ. μεταξύ πολλών ΔΕΦΑΘ 213/2019 και ΑΕΠΠ 660/2020 σκ.21). Επομένως, βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι η αναθέτουσα αρχή, όφειλε κατά δεσμία αρμοδιότητα να τον καλέσει προς παροχή διευκρινήσεων, πράξη στην οποία παρέλειψε να προβεί. Εν προκειμένω, με βάση τα ειδικότερα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 367 του ν. 4412/2016 *επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια», συμμορφούμενη προς την απόφαση της ΑΕΠΠ, η οποία δεν έχει εξουσία ούτε να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη πράξη ούτε να προβεί η ίδια στην οφειλόμενη ενέργεια, καθ' υποκατάσταση της αναθέτουσας αρχής (ΣτΕ ΕΑ 54/2018 σκ. 8 και Απόφαση ΑΕΠΠ 630/2018 πρώην 1^ο Κλιμάκιο Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη).* Ήτοι η ΑΕΠΠ δεν έχει αρμοδιότητα προς κλήση του προσφεύγοντος για παροχή διευκρινήσεων προκειμένου να διακριβωθεί η τυχόν ισοδυναμία ή μη των μέτρων ποιότητας του προσφεύγοντος ως προς την τήρηση των κατευθυντήριων οδηγιών του ISO 26000 σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη. Παράλληλα, παρέλκουν ως αλυσιτελείς οι ισχυρισμοί περί διαπίστευσης καθόσον το επίμαχο έγγραφο, ως προεκτέθηκε δεν αποτελεί απόδειξη αλλά η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγξει την πλήρωση της οικείας απαίτησης δια της ύπαρξης ισοδύναμων μέτρων ως βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, όπως για παράδειγμα κάθε τυχόν σχετιζόμενο με αυτό μέτρο ποιότητας προκειμένου να διακριβωθεί η τυχόν ισοδυναμία ή μη των εκ μέρους του εφαρμοσθέντων μέτρων ποιότητας. Ούτε όμως, δύναται να γίνει βασίμως δεκτός ισχυρισμός περί μη σύννομης κλήσης του προς παροχή διευκρινήσεων καθόσον, αναμφισβήτητα η διακήρυξη απαιτούσε αδιακρίτως και για το εν λόγω Πρότυπο, Πιστοποιητικό. Συνεπώς, απορρίπτονται οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής περί προσκόμισης εκ μέρους του προσφεύγοντος, πιστοποιητικού αντί

βεβαίωσης καθόσον η ίδια όφειλε να εκφραστεί εναργέστερα κατά τη συγγραφή των όρων της διακήρυξης, ομοίως απορριπτέοι κρίνονται οι ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος περί μη δυνατότητας κλήσης του προσφεύγοντος προς παροχή διευκρινήσεων λόγω ασάφειας του επίμαχου όρου της διακήρυξης, εξάλλου η ΑΕΠΠ κρίνει κατ' άρθρο 367 ως ισχύει, επί ισχυρισμών που παραδεκτώς προβάλλονται με την προσφυγή, και ακυρώνεται η παράλειψη της αναθέτουσας αρχής περί μη κλήσης του προσφεύγοντος προς παροχή διευκρινήσεων.

36. Επειδή γίνεται δεκτή η εισήγηση.

37. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

38. Επειδή, η παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί .

39. Επειδή κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, το παράβολο που κατέθεσε ο προσφεύγων πρέπει να επιστραφεί (άρθρο 363 του Ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή κατά το σκεπτικό.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη και αναπέμπει την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου να προβεί στις οφειλόμενες ενέργειες κατά το σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε την 25 Ιουνίου 2020 και εκδόθηκε στις 29 Ιουνίου 2020 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Ελένη Χούλη